

Liahona

Pionjärer i Ghana, s 12

Få skrifterna att
komma till liv, s 16

Skulle vår ärlighet
klara provet? s 26

Julia hittar den osynliga
besökaren, s 158

Vuxna

BUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

- 2 **Sockerbetor och en själs värde** Thomas S Monson

BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP

- 25 **Förbered dig för och besök templet**

ARTIKLAR

- 6 **Joseph Smith Papers: De ursprungliga manuskripten av uppenbarelserna** Marlin K Jensen

Den här delen av Joseph Smith Papers-projektet visar hur profeten fick undervisning av nya uppenbarelser.

- 12 **Pionjärer i Ghana**

Målningar av och berättelser om några av pionjärmedlemmarna i Ghana i Afrika.

- 16 **Berättelser i skrifterna som mönster för vårt liv**

Jay E Jensen

Pröva den här skriftstudiemetoden för att överbrygga "de-där-då" med "jag-här-nu".

- 33 **Normer: En storlek passar alla** Debbie Twigger
Några vuxna upptäckte att man aldrig växer ur råden eller välsignelserna som finns i Vägledning för de unga.

AVDELNINGAR

- 43 **Sista dagars heliga berättar**
Övervinna dåliga känslor, göra hemmet till en bit av himlen, hjälpa barn andligt och timligt, inbjuda pappa till templet, frid från ekonomiska bekymmer.

- 48 **Hur du kan använda det här numret**
Förslag till familjens hemaften; en minnesvärd hemaften; ämnen i det här numret.

PÅ OMSLAGET

Framsida: *Esther Adu Asante*, av Richard Hull.
Baksida: *Unga kvinnor — Nova, Vera, Georgina, Karen, Rebecca*, av Richard Hull; karta Mountain High Maps © 1993 Digital Wisdom, Inc.

Ungdomar

ARTIKLAR

- 22 **Till världens ände och vidare** Don L Searle
Joselén Cabrera, en begåvad konstnär och musiker, är en ung kvinna på väg.

- 26 **Ett ärlighetsprov**
Patricia A Jacobs och Francini Presença
Skulle min vän inse att hennes ärlighet var viktigare än betyget?

- 28 **Lämplig klädsel: En tidlös princip för alla**
Silvia H Allred
När lämplig klädsel blir en dygd som reglerar och styr våra handlingar får vi större självkänsla.

- 38 **Ansträng dig alltid** Octaviano Tenorio
Vad är hemligheten med framgång? Man behöver bara anstränga sig, koncentrera sig och vara glad.

AVDELNINGAR

- 36 **Korta budskap**
En orolig missionär ber om tröst, Plikt mot Gud-programmet hjälper en ung man förändra sitt liv till det bättre.

- 42 **Affisch: Sträva mot samma mål**

Juli 2009 Årgång 133 Nummer 7

LIAHONA 04287 180

Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvarum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Spencer J. Condie
Rådgivande: Gary J. Coleman, Kenneth Johnson,
Yoshihiko Kikuchi, W. Douglas Shumway

Verkställande direktör: David L. Frischknecht
Planerings- och redigeringschef: Victor D. Cave
Seniorredaktör: Larry Hiller
Grafisk chef: Allan R. Loyborg

Redaktionschef: R. Val Johnson
Biträdande redaktionschefer: Jennifer L. Greenwood,
Adam C. Olson

Medredaktör: Ryan Carr
Biträdande redaktör: Susan Barrett
Redaktionspersonal: David A. Edwards, Matthew D. Flitton,
LaRene Porter Gaunt, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer Maddy,
Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Judith M. Paller,
Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Grafisk chef: M. M. Kawasaki
Grafikansvarig: Scott Van Kampen
Produktionschef: Jane Ann Peters
Design- och produktionspersonal: Cali R. Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson
Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick
Distributionschef: Randy J. Benson
Översättning: Claes-Göran Edlund

Ansvärgivare för Kyrkorytt: Gösta Kärlof
Redaktör: Eivor Hagman

Medusagan 2A
533 38 Jönköping
Tfn/Fax 036-71 96 63
E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst
Mariatorget 1A
118 48 STOCKHOLM
Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89
E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.
Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388. Priset för en
helsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms och porto) och
betalas till pg 2609353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och frågor till Liahona, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
eller sänd e-post: liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska,
franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, isländska, indonesiska,
italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati, koreanska,
kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska,
mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska,
samoanska, sinhala, slovenska, spanska, svenska, tagalog,
tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjekiska, tonganska, tyska,
ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den
utkommer varierar för olika språk.)

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Tryckt i
Förenade staterna.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt bruk,
som inte är kommersiellt, i kyrkan eller hemmet. Visuellt material
får inte kopieras om restriktioner för detta anges in till konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 East
North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.liahona.lds.org.

For Readers in the United States and Canada:

July 2009 Vol. 133 No. 7. LIAHONA [USPS 311-480] Swedish
[ISSN 1522-9246] is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. [Canada Post Information:
Publication Agreement #40017431]

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Barn

KOM LYSSNA TILL EN PROFETS RÖST

LS2 **Välsignade är alla fridsstiftare** Henry B Eyring

ARTIKLAR

LS8 **Den osynliga besökaren** Heidi Pyper

LS11 **Västerut**

AVDELNINGAR

LS4 **Samlingsstunden: Vår familj ska vara stark**
Cheryl Esplin

LS6 **Försöker likna Jesus**

LS12 **Från profeten Joseph Smiths
liv: Profetens röst**

LS14 **Vänner emellan: Vi kan be
och sjunga till vår himmelske
Fader** Michael John U Teh

LS16 **Färgläggningssidan**

LILLA STJÄRNAN,
OMSLAGET
Illustration Jim Madsen.

Se om du kan hitta
den koreanska
VDR-ringen som
är gömd i det här
numret. Välj rätt
sida!

Brev till redaktionen

Närmare min himmelske Fader

Jag är mycket glad över att få
Liahona varje månad. Den innehåller
viktiga artiklar om hur vi ska leva vårt
liv. Tack vare konferensnumren, som
innehåller budskap från profeten och
andra ledare i kyrkan, har jag lärt mig
vad min himmelske Fader vill att vi ska
göra och hur vi ska göra det. Tidningen
har utmärkta budskap som vi kan
använda under familjens hemafton. Det
första jag tittar efter i *Liahona* är artik-
larna för ungdomar, och varje gång jag
läser dem känner jag mig tryggare och
närmare min himmelske Fader.
Karina Chavez, Nicaragua

Styrka att övervinna svårigheter

Jag använder *Liahona* som vägled-
ning i mitt liv. Den ger oss möjlighet
att få inblick i andra människors liv
och att se oss själva i samma situatio-
ner. Jag använder också deras upple-
velser i mina tal och under familjens
hemafton. Exempler i *Liahona* har
också hjälpt en vän förstå att vi är
kristna och att vi får problem som
alla andra, men att evangeliet ger oss
styrka att lösa dem.
Ana Perlini, England

Skicka kommentarer och förslag till liahona@ldschurch.org. De brev som publiceras kan
komma att förkortas eller förtydligas.

Sockerbetor och en själs värde

PRESIDENT THOMAS S MONSON

Biskop Marvin O Ashton (1883–1946), som verkade som rådgivare i presidentbiskopsrådet, berättade något för många år sedan som jag vill återge för dig. Tänk dig, om du vill, en bonde som kör en lastbil med öppet flak fyllt med sockerbetor till ett sockerraffinaderi. Medan bonden kör längs en skumpig grusväg hoppar några av sockerbetorna ur lastbilen och hamnar utmed väggkanten. När han inser att han har tappat några av betorna säger han till sina medhjälpare: "Det finns lika mycket socker i dem som har ramlat ur. Vi åker tillbaka och hämtar dem!"

I min tillämpning av den här berättelsen representerar betorna kyrkans medlemmar som vi som kallats som ledare har ansvar för. Och de som har ramlat ur lastbilen representerar män och kvinnor, ungdomar och barn som av någon orsak har ramlat bort från aktivitetens väg. I en omskrivning av bondens ord om sockerbetorna, säger jag om dessa själar, dyrbara för vår Fader och vår Mästare: "Det finns lika mycket värde i dem som har ramlat ur. Vi går tillbaka och hämtar dem!"

Just nu, i dag, har några av dem fastnat i strömmen av det som är "inne". Andra har

förts bort av de turbulenta tidernas svallvåg. Ytterligare andra dras ner och drunknar i syndens strömvirvar.

Det behöver inte vara så. Vi har sanningens lärdomar. Vi har programmen. Vi har folket. Vi har kraften. Vår uppgift omfattar mer än möten. Vårt tjänande handlar om att rädda själar.

Vårt tjänande: Rädda själar

Herren betonade varje mans, kvinnas, ungdoms och barns värde när han förkunnade:

"Själarna är mycket värdefulla i Guds ögon ...

Och om det vore så att ni arbetade alla era dagar med att ropa omvändelse till detta folk, och endast förde en enda själ till mig, hur stor skall då inte er glädje vara tillsammans med honom i min Faders rike!

Och om nu er glädje blir stor över en enda själ som ni har fört till mig i min Faders rike, hur stor blir då inte er glädje om ni för många själar till mig!" (L&F 18:10, 15–16)

Tänk på att du har rätt till vår Faders välsignelser i detta arbete. Han kallade dig inte till din privilegierade ställning för att vandra ensam, utan vägledning och bara med turen att lita till. Tvärtom. Han vet vad du kan, han

Sockerbetorna representerar kyrkans medlemmar som vi som kallats som ledare har ansvar för. Jag säger om dessa själar: "Det finns lika mycket värde i dem som har ramlat ur. Vi går tillbaka och hämtar dem!"

Richard sade
att vänd-
punkten
i hans liv var när
hans biskop hittade
honom när han
gömde sig i smörj-
gropen och hjälpte
honom bli aktiv
igen.

vet hur hängiven du är och han förvandlar dina förmodade brister till starka sidor. Han har lovat: "Jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er." (L&F 84:88)

Primärledare, känner ni barnen som ni tjänar? Unga kvinnors ledare, känner ni era unga kvinnor? Ledare för aronska prästadömet, känner ni de unga männen? Ledare för Hjälpföreningen och melkisedekska prästadömet, känner ni kvinnorna och männen som ni har kallats att presidera över? Känner ni till deras problem och förvirring, deras önskningar, ambitioner och förhoppningar? Vet ni hur långt de har färdats, vilka svårigheter de har haft, vilka bördor de har burit på, vilka sorger de har tyngts av?

Jag vill uppmuntra er att sträcka er ut mot dem ni tjänar och älska dem. Om ni verkligen älskar dem ni tjänar så hamnar de aldrig i det fruktade "landet Ingenstans" —*ingenstans* är någon bekymrade för dem, *ingenstans* får de den hjälp de behöver. Du kanske inte får förmånen att öppna stadsportar eller palatsdörrar, men både du och de personer du tjänar får uppleva sann lycka och varaktig glädje när du tar någons hand och vidrör någons hjärta.

Lärdomar inpräntade i hjärtat

Om du blir missmodig i ditt tjänande, kom då ihåg att Herrens

tidsschema ibland inte stämmer överens med vårt. När jag var biskop för många år sedan kom Jessie Cox, en av ledarna för de unga kvinnorna, till mig och sade: "Biskop Monson, jag har misslyckats!" När jag frågade varför hon kände så, sade hon: "Jag har inte fått någon av mina flickor att gifta sig i templet, som en bra lärare borde kunna. Jag har gjort mitt allra bästa, men mitt bästa var tydligen inte bra nog."

Jag försökte trösta Jessie genom att säga att jag, som hennes biskop, visste att hon hade gjort allt hon kunde. Och medan jag har följt dessa flickor under årens lopp har jag sett att var och en av dem så småningom beseglades i templet. Om läran präntas in i hjärtat så tappas den inte bort.

Medan jag har observerat trofasta tjänare som Jessie Cox har jag insett att varje ledare kan vara en sann herde som tjänar under ledning av vår store och gode Herde, privilegierad att få leda och värdesätta och ta hand om dem som känner och älskar hans röst. (Se Joh 10:2–4.)

Sök efter de borttappade fåren

Jag skulle vilja berätta om en annan upplevelse jag hade som biskop. En söndagsmorgon lade jag märke till att Richard, en av våra präster som sällan kom, ännu en gång uteblev från prästadömsmötet. Jag lät den rådgivande ta hand om kvorumet och besökte Richards hem. Hans mor sade att han arbetade på en bilverkstad och reparerade bilar. Jag körde till bilverkstaden på jakt efter Richard och letade överallt utan att hitta honom. Plötsligt blev jag manad att titta ner i smörjgropen vid sidan av byggnaden. Nere i mörkret kunde jag se två blänkande ögon. Jag hörde Richard säga: "Du hittade

mig! Jag kommer upp.” Medan jag samtalade med Richard berättade jag hur mycket vi saknade honom och behövde honom. Jag lyckades få honom att lova att komma på sina möten.

Han blev mycket aktiv. Han och hans familj flyttade så småningom, men två år senare fick jag en inbjudan att tala i Richards församling innan han åkte iväg som missionär. I sitt tal den dagen sade Richard att vändpunkten i hans liv var när hans biskop hittade honom när han gömde sig i en smörjgrop och hjälpte honom bli aktiv igen.

Mina kära bröder och systrar, vi har ett ansvar, ja, en helig plikt, att nå ut till alla vars liv vi har kallats att beröra. Vi har en plikt att vägleda dem till Guds celestiala rike. Må vi alltid komma ihåg att ledarskapets mantel inte är en bekvämlighetens rock utan en ansvarets ämbetsdräkt. Må vi nå ut till och rädda dem som behöver vår hjälp och vår kärlek.

När vi lyckas med detta, när vi för tillbaka en kvinna eller man, flicka eller pojke till aktivitet, så besvarar vi en hustrus eller systers eller mors innerliga bön. Vi hjälper till att uppfylla en makes eller brors eller fars högsta önskan. Vi hedrar en kärleksfull Faders vägledning och följer en lydig Sons exempel. (Se Joh 12:26; L&F 59:5.) Och vårt namn kommer för evigt att hedras av dem som vi berör.

Av hela mitt hjärta ber jag att vår himmelske Fader alltid ska vägleda oss medan vi strävar efter att tjäna och rädda hans barn. ■

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Läs avsnittet ”Sök efter de borttappade fåren” om familjen har små barn. Be barnen beskriva hur Richard kan ha sett ut när han var i smörjgropen. Låt dem sedan beskriva hur Richard skulle se ut som missionär. Fråga familjen: ”Varför tror ni det var viktigt för biskopen att leta efter Richard?” Avsluta med att läsa Läran och förbunden 18:10, 15–16.

2. Låt några mynt falla till golvet när du ska börja lektionen. Fråga: ”Skulle det vara viktigt för mig att plocka upp mynten? Varför?” Medan du plockar upp dem kan du säga att människor har oändligt mycket större värde än vad mynt har. Återge berättelsen om sockerbetorna. Fråga hur vi kan ”ta någons hand och vidröra någons hjärta” och föra personen tillbaka till aktivitet i kyrkan.

Papers: De ursprungliga manuskripten av uppenbarelsen

Böckerna med manuskripten av uppenbarelsen innehåller många av de första kända exemplaren av de uppenbarelsen som Joseph Smith fick och ger insikt om uppenbarelseprocessen.

ÄLDSTE MARLIN K JENSEN

i de sjuttios kvorum
Kyrkans historiker och skrivare

På 1970-talet började forskare i kyrkan se fördelarna med att samla på dokument som rör profeten Joseph Smiths liv och verksamhet och göra dem tillgängliga för allmänheten. Joseph Smith Papers-projektet utgör kulmen av årtionden av arbete. De som arbetar med projektet har för avsikt att samla alla dagböcker, brev, tal, uppenbarelsen, skrivna berättelser och juridiska dokument — allt skrivet som Joseph Smith har författat eller bett någon annan att skriva.

När *Joseph Smith Papers* är färdigställda kommer de att bestå av 30 band med över 2 000 dokument.

Banden kommer att vara uppdelade i sex serier beroende på vilket område som betonas: Dokument,

historia, dagböcker, administrativa dokument, juridiska och affärsmässiga dokument samt uppenbarelsen och översättningar. Med avskrivningar (maskinskrivna versioner) av alla originaldokument förser *Joseph Smith Papers* forskare och andra intresserade personer med läsbara texter. Härigenom minskar behovet av att hantera och eventuellt skada ömtåliga historiska dokument. Varje avskrivning görs genom en trestegsprocess som uppfyller fastställda normer för korrekthet.

Studiet av dessa historiska källor, särskilt originaltexterna, ger personer som studerar Joseph Smith en djupare kunskap om profetens liv och hur den återställda kyrkan utvecklades. *Joseph Smith Papers* gör också detaljerad historisk forskning lättare. Dokumenten som förvaras på olika platser — bland annat samlingar som innehas av kyrkan, universitet, historiska föreningar och privata ägare — kommer att publiceras och finnas tillgängliga på många platser och så småningom på Internet. Eftersom detta omfattande projekt ger ett stort urval källor, även sådana som många forskare inte annars skulle kunna få tag på, kommer *Joseph Smith Papers* att medföra att framtida forskning kring Joseph Smith och kyrkans tidiga historia får högre standard och blir mer korrekt.

Genom att studera detta historiska källmaterial får de som studerar Joseph Smith större insikt om profetens liv och hur den återställda kyrkan utvecklades.

En av profetens prioriteringar efter det att kyrkan organiserats 1830 var att hans uppenbarelser skulle skrivas ner och bevaras.

Nedan: Revelation Book 1. Ovan till höger: Revelation Book 2. Nedan till höger: Den första utgåvan av A Book of Commandments.

Serien Revelations and Translations

Banden i serien "Revelations and Translations" (Uppenbarelser och översättningar) kommer att innehålla de första manuskripten av Joseph Smiths nedskrivna uppenbarelser och översättningar samt de officiella utgåvorna av dessa dokument så som de publicerades under hans livstid. Dessa publikationer inbegriper den första utgåvan av Mormons bok (1830); den första utgåvan av en samling av Joseph Smiths uppenbarelser, som kallas A Book of Commandments (1833) och den första utgåvan av Läran och förbunden (1835).

En av profetens prioriteringar efter det att kyrkan organiserats 1830 var att hans uppenbarelser skulle skrivas ner och bevaras. Mer omfattande nedteckningar påbörjades inte förrän 1832, men sommaren 1830 började Joseph Smith och John Whitmer sammanställa uppenbarelserna som profeten hade fått dittills. Senast i mars 1831 började John Whitmer göra en avskrift av denna första

samling manuskript av uppenbarelser som sammanställdes till ett verk med titeln

"Book of Commandments and Revelations" (Boken med befallningar och uppenbarelser).

Denna bok med manuskript som redaktörerna för *Papers* har gett namnet Revelation Book 1, innehåller dokument som kopierades av mellan mars 1831 och mitten av 1835.

Under en konferens i kyrkan i november 1831 i Ohio fick John Whitmer och Oliver Cowdery i uppdrag att publicera de samlade uppenbarelserna. De bar med sig "Book of Commandments and Revelations" till Missouri där de, tillsammans med W W Phelps, publicerade den som "A Book of Commandments". (Se L&F 67.) När nu den första boken med uppenbarelsemanuskript i Missouri var färdigställd

i början av 1832, skaffade Joseph och hans skrivare en annan bok som de kunde göra en avskrift av uppenbarelser i. Den här andra boken blev känd som "Kirtland Revelation Book" och har fått titeln "Revelation Book 2" av redaktörerna för *Papers*. Den skrevs mellan slutet av februari eller början av mars 1832 och slutet av 1834. Det första bandet av "Revelations and Translation Series" innehåller dessa två böcker med uppenbarelsemanuskript.

Genom noggranna studier har forskare kring projektet kommit fram till att "Book of Commandments and Revelations" utgjorde huvudkällan till "A Book of Commandments", som publicerades 1833, och att både "Book of Commandments and Revelations" och "Kirtland Revelation Book" utgjorde grunden till den första utgåvan av Läran och förbunden 1835. Dessa manuskriptböcker användes inte längre efter det att Läran och förbunden hade publicerats utan förvarades med andra kyrkouppteckningar. Senare uppenbarelser nedtecknades i

Joseph Smiths dagböcker och protokoll och i skrivelser som biskopar, apostlar och andra har författat.

Efter publikationen av Läran och förbunden 1835 ignorerades dessa två manuskriptböcker till stor del eftersom de publicerade böckerna fanns tillgängliga. På senare tid har forskare emellertid visat stort intresse för att undersöka tidiga manuskript av Joseph Smiths uppenbarelser. "Revelation Book 2" hade inte varit så lättillgänglig innan kyrkan publicerade bilder av originalmanuskripten som en del av DVD-samlingen *Selected Collections from the Archives* från 2002.¹

Och det är först på senare år som forskare har börjat bedöma värdet av "Revelation Book 1" som hade varit i första presidentskapets ägo.

"Revelation Book 1" innehåller de tidigast kända handskrifterna av många uppenbarelser och, i vissa fall, de enda återstående första handskrifterna. Den var källan till de uppenbarelser som publicerades i det första numret av kyrkans tidning *The Evening and the Morning Star*. Fyra blad som hade tagits bort från boken vid något tillfälle ägs för närvarande av Community of Christ Library-Archives (Kristi samfunds biblioteksarkiv) i Independence i Missouri och reproduceras med tillstånd i *Joseph Smith Papers*.

"Revelation Book 1" är en nästan allomfattande samling av tidiga uppenbarelser och innehåller 64 av de 65 uppenbarelser som publicerades i "A Book of Commandments" 1833² samt 95 av de 103 kapitel som publicerades i Läran och förbunden 1835. Det är bara 10 uppenbarelser från manuskriptboken som inte finns med vare sig i "A Book of

Commandments" eller Läran och förbunden från 1835.

Förberedelse av böcker med manuskript av uppenbarelser för publikation under Joseph Smiths tid.

En av Joseph Smiths uppgifter medan han gick igenom manuskripten före publicerandet var att "rätta till de fel och misstag som han kan upptäcka med hjälp av den Helige Anden".³ Joseph visste av erfarenhet att under den mänskliga processen med att skriva ner uppenbarelser, skriva av dem i manuskriptböcker och sedan låta dem gå vidare mellan olika händer under förberedelserna för publikation skulle det oundvikligen uppstå oavsiktliga fel. Ibland behövde ändringar göras för att förtydliga olika formuleringar. Ibland ersattes eller uppdaterades tidigare uppenbarelser av sådana som kom senare, vilket gjorde det nödvändigt att revidera dokumenten och ändra på tidigare versioner.

Det gjordes också andra ändringar då och då. De flesta ändringar, som att dela in texten i verser eller klargöra betydelser, krävde inga större korrigeringar.

Joseph verkade betrakta manuskripten med uppenbarelser som hans bästa försök att fånga Herrens röst när han nedlät sig att kommunicera på vad Joseph kallade "människans förvända, förfallna, diffusa och ofullkomliga språk".⁴ Det uppenbarade förordet till de publicerade uppenbarelserna tycks också framhålla denna princip: "Jag är Gud och har talat detta. Detta är mina befallningar, och de gavs till mina tjänare i deras svaghet enligt deras språk, för att de skulle kunna förstå." (L&F 1:24)

Joseph verkade betrakta manuskripten med uppenbarelser som hans bästa försök att fånga Herrens röst.

Joseph och hans medarbetare utsågs, genom beslut som fattades under konferenser i kyrkan, till att förbereda uppenbarelserna för publikation genom att korrigera texterna. En nyligen gjord analys av båda böckerna med manuskript av uppenbarelser visar hur och när många av ändringarna gjordes. Några ändringar gjordes till exempel innan utvalda delar publicerades i Missouri, medan andra gjordes i Ohio före publiceringen av Läran och förbunden 1835.

Ett vanligt exempel är ändringarna som gjordes av Sidney Rigdon. Han gjorde ofta ändringar i det mer högtidliga bibliska språket så att det blev modernare. Många av

Joseph Smith

gjordes flera textändringar och tillägg i kapitel 20. De nuvarande verserna 65–67, till exempel, som handlar om hur man ordinerar män till prästadömsämbeten, uppenbarades efter utgåvan 1833 och lades senare till i 1835 års utgåva.

Joseph Smith gick igenom många av sina medarbetares ändringar och gjorde vissa justeringar med egen hand innan "A Book of Commandments" publicerades 1833. Han gjorde ytterligare ändringar, däribland tillägg av efternamn på personer som omnämndes i uppenbarelserna, strax innan Läran och förbunden publicerades 1835.

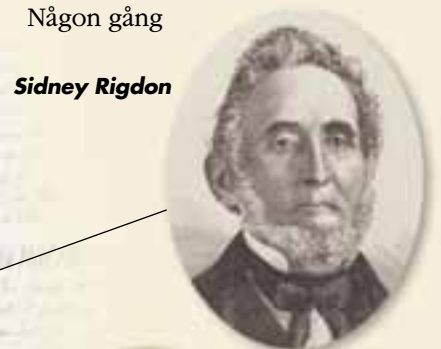
Någon gång

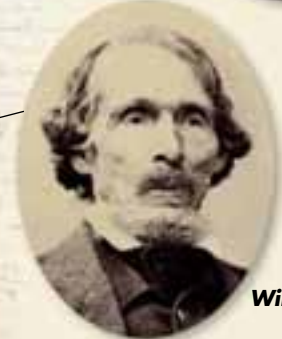
John Whitmer

dessa ord ändrades senare tillbaka till det ursprungliga. Han rättade också till grammatiska fel och ändrade en del av språket för att förtydliga och modifiera ord och betydelser.

I enstaka fall gjordes mer omfattande ändringar när uppenbarelserna uppdaterades för publiceringen av Läran och förbunden 1835. Kapitel 20, till exempel, togs ursprungligen emot 1830, innan mycket av kyrkans ledarstruktur som vi känner till den i dag uppenbarades för Joseph Smith. 1835 hade Joseph organiserat många ämbeten och kворum genom uppenbarelse. För att inkludera den nyligen uppenbarade kyrkliga ordningen

Sidney Rigdon

William W Phelps

runt 1834–1835 i Kirtland, Ohio användes "Revelation Book 2" som underlag till 1835 års utgåva av Läran och förbunden, och alla utom åtta uppenbarelser i manuskriptboken publicerades i den utgåvan. I jämförelse med detta publicerades bara tre av uppenbarelserna i manuskriptboken i "A Book of Commandments" 1833. Två av manuskriptbokens uppenbarelser publicerades först i 1844 års utgåva av Läran och förbunden.

Senare ändringar till och med 1981 års utgåva av Läran och förbunden bestod av enstaka ordändringar, men de mer omfattande ändringarna gjordes under profeten Josephs vägledning inför 1835 års utgåva.

Ny information

Under arbetet med revisionen av manuskriptböckerna har redaktörerna för *Papers* upptäckt ny information. Forskare som till exempel intresserat sig för kronologin i Joseph Smiths liv har länge litat till den vanliga månadsvisa dateringen av många tidiga uppenbarelser. I "Revelation Book 1" finns specifika datum för många av dessa uppenbarelser. Dessutom ser forskarna ett historiskt sammanhang genom John Whitmers korta historiska introduktion till många av uppenbarelserna.

Genom noggranna analyser har forskarna kunnat fastställa handstilen för de flesta av ändringsmarkeringarna på manuskriptsidorna. När "Revelations and Translations Series" publiceras finns bilder av dokumenten jämte texten. Läsarna kan se det handskrivna originalet, ändringsmarkeringarna och dokumentens struktur men behöver inte vara experter på att tyda handstilar. Ändringarna som gjorts i originaldokumenten är angivna i färg i avskriften så att läsarna kan se vilken handstil personerna hade som skrev på varje sida.

En annan intressant utveckling i samband med arbetet på "Revelation and Translation Series" har varit att man identifierat en tidigare opublicerad uppenbarelse om att skaffa copyright för Mormons bok i Kanada. Efter det att David Whitmer lämnat kyrkan erinrade han sig att uppenbarelsen hade utlovat framgång i att sälja copyrighten, men när männen som fått denna uppgift återvände hem blev Joseph Smith och andra besvikna över det som verkade vara ett misslyckande. Historiker har litat till uttalanden av David Whitmer, Hiram Page och William McLellin i årtionden men har inte haft tillgång till själva texten med uppenbarelsen. I "Revelation Book 1" finns den med.

Vi känner fortfarande inte till hela berättelsen, närmare bestämt Joseph Smiths egen syn på situationen, men vi vet att vi inte berättigat kan kalla den gudomliga kommunikationen för en "misslyckad uppenbarelse". Enligt Herrens direktiv berodde framgången med att sälja copyrighten

helt klart på de personers värdighet som skulle genomföra uppdraget och på den andliga mottagligheten hos de eventuella köparna.⁵

Profetens nya insikter

Revisionen och uppdateringen av texter med uppenbarelser under kyrkans första år visar hur processen med fortsatta uppenbarelser till Joseph Smith gick till. Uppenbarelsemanuskripten visar hur män försökte se till att tankarna och lärdomarna som Joseph tog emot nedskrevs och trycktes korrekt — en process som medför risk för misstag i vilken publikation som helst. När en ny uppenbarelse ändrade på eller uppdaterade det som tidigare mottagits, redigerade profeten i vissa fall den tidigare nedskrivna uppenbarelsen för att belysa den nya kunskapen. Således förtydligades och utvidgades de nedtecknade uppenbarelserna allteftersom hans doktrinära kunskap gjorde det. De kännetecknades av hans ökande kunskap om det heliga ämnet i fråga. Profeten trodde inte att uppenbarelser som nedtecknats en gång inte kunde ändras genom ytterligare uppenbarelse.

Bevarandet och publicerandet av dessa böcker med uppenbarelsemanuskript utgör ett betydande källmaterial för alla som studerar kyrkans historia. Det här projektet ger större insikt i hur våra tryckta uppenbarelser organiserades och publicerades liksom större kunskap om Joseph Smiths sinne och avsikter. Genom att studera dessa böcker får vi inte bara större kunskap utan också ett starkare vittnesbörd när vi ser Herrens plan för fortsatta uppenbarelser som tillgodoser den växande kyrkans behov som ständigt förändras. ■

Författaren vill uppmärksamma hjälpen han fått av Robin S Jensen, som arbetar med Joseph Smith Papers-projektet, och av Joshua J Perkey, som arbetar för kyrkans tidningar, med förberedelserna för den här artikeln.

SLUTNOTER

1. Richard E Turley Jr, red, *Selected Collections from the Archives of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (DVD, 2002).
2. Den enda uppenbarelse som publicerats i "A Book of Commandments" men som inte finns i "Revelation Book 1" är Revelation, May 1829–B, i "A Book of Commandments 11". (Se L&F 12.)
3. Minute Book 2 (också kallad "Far West Record"), 8 nov 1831.
4. Joseph Smith till William W Phelps, 27 nov 1832, i *Personal Writings of Joseph Smith, sammanställd av Dean C Jessee, rev uppl* (2002), s 287.
5. Se "Revelation Book 1", s 30–31.

PIONJÄRER I GHANA

1. Stå ensam — för något, Adjoa, av Angela Nelson

"Det känns bra att vara medlem när man är hemma eller bland människor", säger Adjoa Amoa-Ampah som studerar till läkare. "Men en sann sista dagars helig kvinna kan fortfarande säga att hon är medlem när hon är ensam. Kyrkan missförstås ibland så det är viktigt för mig att vara ett exempel för sanningen."

2. Joseph William Billy Johnson: Helgad åt Herren, av Emmalee Glauser Powell

"Han utstrålade tacksamhet och kärlek", skrev konstnären om broder Johnson från Cape Coast. "Han undervisade om evangeliet i 14 år och över tusen människor var redo att döpa sig när missionärerna kom 1978. Han är en man som helgar sitt liv och sin själ åt Gud. Han inspirerade mig att sträva efter att göra de kristliga egenskaperna kärlek och barmhärtighet till en del av mig."

3. Bitner Johnson: Patriarkens sonson, av Jesse Bushnell

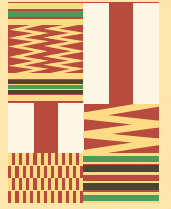
Bitner Johnson som fått sitt namn efter president Gordon Bitner Hinckley är son till Brigham Johnson och sonson till Joseph William Billy Johnson.

När GayLynn Ribeira, konststuderande vid Brigham Young-universitetet, fick höra de fantastiska berättelserna om pionjärmedlemmarna i Ghana visste hon att hon ville göra porträtt av dem. Det skulle bli hennes examensprojekt. På hösten 2005 började hon undersöka möjligheterna att göra detta. Resultatet blev ett bidrag som gjorde att hon och tre andra konststuderande — Jesse Bushnell, Emmalee Glauser Powell och Angela Nelson — kunde tillbringa maj och juni 2006 i Ghana. Fakultetsmedlemmen Richard Hull övervakade projektet. Dessa fem samlade ihop berättelser och bilder, inte bara av pionjärmedlemmar utan också av nyare medlemmar. All denna information avbildades på kanvas månaderna efter resan och sattes upp på väggarna i B F Larsen Gallery vid BYU i oktober 2007. Här följer några av målningarna.

4

4. Morgon i Busua, av GayLynn Ribeira

5. Fostra era barn i ljus och sanning, av GayLynn Ribeira

Biskop Kofi Sosu och hans hustru Linda från Kumasi stärker sin familj genom att regelbundet ha familjebön, läsa skrifterna tillsammans och hålla hemafnär.

6. Dr Emmanuel Kissi—"Han uppreste kvinnan", av Jesse Bushnell

År 1983 kom en fattig kvinna med ett mycket undernärt barn för att få hjälp av Emmanuel Kissi, som var läkare och medlem i kyrkan. Dr Kissi hade matvaror som han fått av kyrkan för att behandla undernärda människor med. Utan att ta betalt gav han henne ris, majs, bönor och matolja. Kvinnan föll ner framför läkarens fötter i tacksamhet. Dr Kissi tog kvinnan i hand, reste henne upp och sade: "Den här maten har sänts till dig från Gud. Du måste rikta all din tacksamhet mot honom."

7. Systrar i Sion, Emma Boateng, av Angela Nelson

"Det var som att hitta en sedan länge förlorad syster", säger konstnären Angela Nelson om den återvända missionären Emma Boateng. "Hon var vår guide i Kumasi och hade fortfarande en missionärs lyster. Emma studerade journalistik, deltog i institutet, hade bekymmer och förhoppningar i fråga om killar och försökte låta evangeliet vara det centrala i sitt liv. Hon gick igenom samma saker som vi gjorde som unga ensamstående vuxna."

5

6

7

8. Biskop Kofi Sosu och hans far: Förlåtelse mellan far och son, av Emmalee Glauser Powell

Efter sin mission ville Kofi återvända hem men hans far ville inte kännas vid honom. Han kände sig manad att gå dit ändå. När han kom dit fick hans far syn på honom och sade: "Stanna." Han stannade.

"Vem är du?" frågade hans far.

"Jag är din son."

"Min son?"

"Ja, din son Kofi." Tårar började rinna nerför faderns ansikte. Fadern ställde sig upp och omfamnade honom.

"O min son, min son. Förlåt mig. Jag vet att du gjorde det rätta. Jag har accepterat dig som min son."

9. William och Charlotte Acquah: Ett hjärta och ett sinne, av Emmalee Glauser

William och Charlotte (som varit medlemmar i 30 år) har tillsammans vuxit i evangeliet under många år av svårigheter och glädje. Efter allt detta håller de på att bli ett med Gud och med varandra. De håller varandra i handen för att visa sin kärlek till varandra — något William lärde sig av missionärsparet som lärde honom att be och att förstå att han är ett Guds barn.

10. Baptism Beach, av Jesse Bushnell

Vid denna fridfulla strand har hundratals personer från Ghana döpts.

11. Theodora Acquah: Tredje generationens dotter, av Jesse Bushnell

Theodora är en tredje generationens medlem i Cape Coast tack vare sin farmor som blev medlem i kyrkan och undervisade sina barn och barnbarn om evangeliet. Som ny sista dagars helig tog Theodoras farmor på sig att sopa möteshuset, hämta hinkar med vatten så att hon kunde skura golvet, och såg till att allt var rent före kyrkans möten.

8

9

10

11

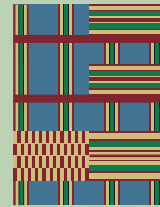
12

13

14

12. En stark grundval, familjen Kaku, av Angela Nelson

"När broder och syster Kaku bjöd hem oss i Cape Coast kändes det som om jag kom in i mitt eget hem i Utah", skrev konstnären Angela Nelson. "Jag tyckte bäst om när middagens ståhej var över och alla barnen samlades runt föräldrarna med skrifterna öppna. Jag ska aldrig glömma hur det var hos den här familjen och hur barnen såg till sina föräldrar för att få vägledning och hur föräldrarna vände sig till skrifterna för att få svar."

13. Hannah, av Richard Hull

Om det här porträttet av Hannah Bafuh, en sista dagars helig i Kumasi, sade konstnären: "Jag försökte fånga hennes strålände, färgstarka personlighet."

14. Tillagning av middag, Emma Boateng, av Angela Nelson

"Det var som att se en dans. De arbetade i fullkomlig harmoni med varandra", skrev Angela Nelson om när familjen Boateng tillagade fufu från cassavaroten. "Någon lyfte upp staven och släppte ner den i en kraftig stöt medan någon annan snabbt samlade ihop cassavan till en boll innan den andra stötte till den igen. Det finns också en rytm i deras dagliga liv, fliten i att hålla buden. Tiden här räknas i relationer, i att hjälpa vänner och familjemedlemmar, inte i hur många saker man kan inbringa. Jag ser en fast beslutsamhet hos dem att vara ihärdiga — särskilt i deras vittnesbörd."

Berättelser i skrifterna som mönster för vårt liv

Jag har letts till ett speciellt skriftstudiemönster som kan hjälpa oss att förstå skrifterna bättre.

ÄLDSTE JAY E JENSEN

i presidentskapet för de sjuttios kvorum

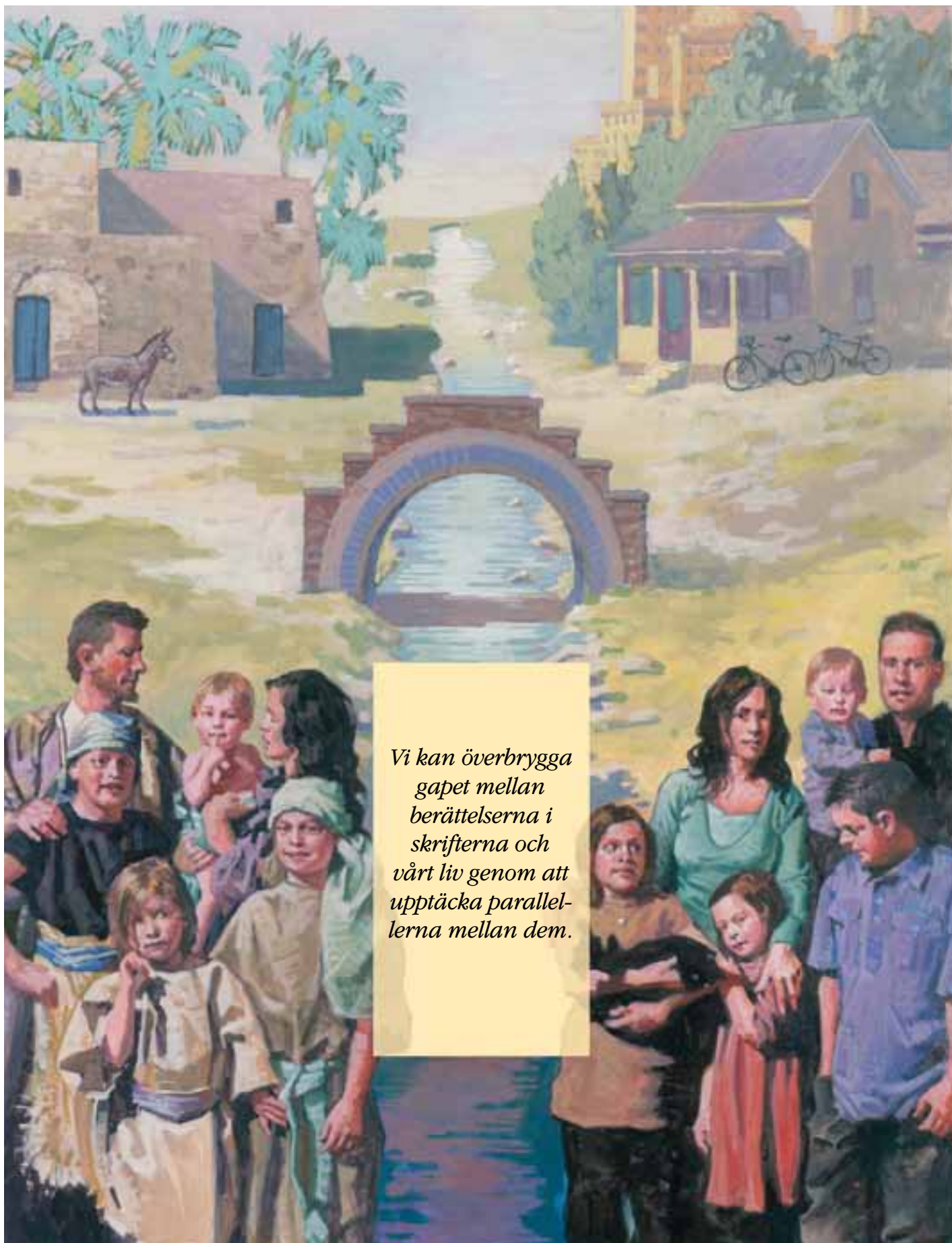
När min hustru och jag som unga föräldrar läste skrifterna tillsammans med våra barn kämpade vi med att göra dessa heliga ord verkliga och meningsfulla för dem. Ibland gick det bra och andra gånger gick det inte så bra. En morgon sade ett av våra barn: "Pappa, det här är tråkigt! Jag förstår inte vad det är vi läser." Kanske du har haft liknande upplevelser. Lyckligtvis har jag sedan dess letts till ett speciellt skriftstudiemönster som har hjälpt oss, enskilt och som familj, att förstå skrifterna bättre.

Överbrygga gapet

Jag lärde mig det här mönstret under andra året som lärare i kyrkans seminarieprogram. Vi fick veta att Leland Andersen, en läromästare och professionell fortbildningslärare i seminarie- och institutprogrammet, skulle besöka våra klasser den

dagen. Vi visste att vi bara behövde be honom säga några få saker till eleverna så skulle han ta en stor del av lektionstiden i anspråk. Så var fallet när han var med på min lektion om Gamla testamentet den morgonen. Han tog en krita och började med berättelsen om David och Goliat. Inom några sekunder hade han klassens hela uppmärksamhet, men vad som var ännu viktigare var att jag visste att jag såg en läromästare i arbete när han lärde klassen och mig ett mönster för hur man gör skrifterna relevanta med hjälp av ett begrepp som jag kallar "överbrygga gapet".

Tänk dig en bro. Den ena sidan av bron är förankrad i den tid som varit och består av tre delar: (1) de — forntida profeter och människor, (2) där — platsen där människorna bodde, och (3) då — tidsperioden när de levde.

*Vi kan överbrygga
gapet mellan
berättelserna i
skrifterna och
vårt liv genom att
upptäcka parallell-
lerna mellan dem.*

Den andra sidan av bron är förankrad i nutiden och består av tre parallella delar: (1) Jag — som lever just nu, (2) här — platsen där jag bor och (3) nu — tidsperioden när jag lever.

Målet är att bygga en bro från *de-där-då* till *jag-här-nu*, och hitta gemensamma nämnare mellan deras tid och vår.

Så här gjorde broder Andersen när han återgav berättelsen om David och Goliat. Först tog han oss

till 1 Samuel 17 och gjorde oss uppmärksamma på konflikten som rådde mellan israeliterna och filisterna. Han påminde oss om svårigheten med att hitta någon i Israel som kunde strida mot Goliat. Full av tro erbjöd sig unge David att göra det. Broder Andersen visade oss ett mönster bestående av fyra meningar från det kapitlet som har paralleller i vår tid. De skapade en bro mellan dåtiden och nutiden (se tabell 1).

TABELL 1. PRÖVA GUDS RUSTNING FÖR HANS SAK (SE 1 SAM 17)

Vers	Ord från skrifterna	Paralleller till vår tid
37	"Han skall ... rädda mig."	Herren räddar oss i dag.
39	"Han hade aldrig provat [någon rustning]."	Vilket slags rustning har jag provat eller testat?
45	"Jag kommer mot dig i HERREN Sebaots namn."	Som ett förbundsfolk kommer vi och går i Herrens namn.
46	"Hela världen skall förstå att Israel har en Gud."	Vårt syfte är att hjälpa andra få veta att det finns en Gud i Israel.

Det Frälsaren upplevde när han inledde sin verksamhet har för mig blivit ett sant mönster för andlig tillväxt, ett mönster som finns i många andra berättelser i skrifterna, bland annat i berättelserna om Lehi och Joseph Smith.

Hitta paralleller i berättelser

Vi kan följa samma mönster i vår undervisning. Att hitta paralleller i en berättelse är något andligt. Be ofta när du läser och studerar skrifterna. Be innan du börjar studera och, förstås, när du har studerat klart. Gör ett uppehåll i dina studier ibland och uttryck tacksamhet för det du får lära dig. Be om ytterligare ljus och sanning. Be för att kunna hitta paralleller som länkar det förflutna till nutiden när du läser berättelser i skrifterna. De flesta paralleller som jag har hittat har kommit efter det att jag har bett, studerat, begrundat och lyssnat på Anden.

Broder Andersen tog fram de fyra parallellerna från berättelsen om David och Goliat genom att betona nyckelord, och sedan illustrerade han dem med exempel från vår tid. När jag såg denne läromästare ta fram dessa fyra punkter öppnades en dörr i skriftstudierna för mig — att söka efter mönster med paralleller i berättelserna.

Följande element finns normalt med i skrifternas berättelser och kan lätt överföras till vår tid:

1. Det finns en röd tråd i berättelsen.
2. Berättelsen har en början och ett slut.
3. Ord eller meningar i berättelsen är principer som illustrerar eviga sanningar.
4. De här orden eller meningarna skildrar sanningar som kunde tillämpas då och som kan tillämpas i vår tid.

En parallell i en berättelse från Nya testamentet

En av de bästa illustrationerna av en "röd tråd" upptäckte jag när jag hjälpte till att skriva en lektion om Nya

testamentet för seminarielärare. När Frälsaren inledde sin verksamhet fastade han i 40 dagar och 40 nätter och gick ut i öknen för att vara ensam med Gud. (Se JSÖ, Matt 4:1–11.) Det han upplevde har för mig blivit ett sant mönster för andlig tillväxt:

- Han insåg vilket heligt ansvar han hade och ville vara med Gud.
- Han fick uppenbarelser och blev upplyst.
- Han blev hårt prövad.
- Efter att ha klarat provet gick han vidare med mer ljus och sanning.¹

Det här mönstret finns i många andra berättelser i skrifterna. Till exempel: Lehi bad om hjälp (se 1 Nephi 1:5); han fick hjälp (se 1 Nephi 1:6); han blev hårt prövad (se 1 Nephi 1:19–20) och han gick vidare med mer ljus och sanning. (se 1 Nephi 2:1).

Profeten Joseph Smith upplevde ett liknande mönster:

- Han ville kommunicera. (Vilken kyrka är sann?)
- Han fick ett svar när han hade läst Jakobs brev 1:5 och bett.
- Han blev hårt prövad.
- Han klarade provet och gick vidare med större ljus och sanning.

Jag har haft många upplevelser i mitt liv som följer detta mönster, men min kallelse som medlem av de sjuttios kvo- rum är belysande. Jag kallades första veckan i juni 1992 och mitt första uppdrag var att verka som medlem i presidentskapet för området Centralamerika med början den 1 augusti. Under min semester i juli fördjupade jag mig i skrifterna, särskilt Mormons bok, och tillbringade många

timmar med att studera, be och begrunda för att förbereda mig och komma över mina känslor av otillräcklighet.

Med Matteus 4:1–11 och Joseph Smiths översättning av Matteus 4:1–11 som grund kom jag fram till parallellerna som visas i tabell 2.

Joseph Smiths översättning av Matteus 4:11 skiljer sig avsevärt från Matteus 4:11 men sanningen som undervisas i det senare skriftstället — ”änglar trädde fram och tjänade honom” — är en sann princip.

Du kan också utvärdera ditt liv och reflektera över tillfällen när du har gått igenom det här mönstret för andlig tillväxt.

En berättelse från Mormons bok med paralleller

När jag verkade som biskop kom en medlem till mig som hade begått en allvarlig överträdelse och sökte råd och vägledning. Hans medlemskap var i fara och hans bekännelse för mig, en domare i Israel, skulle hjälpa honom i omvändelseprocessen. En berättelseparallell från Alma 36 hjälpte den här församlingsmedlemmen att börja omvända sig. (Se tabell 3.)

Lägg märke till att när Alma hade blivit förlåten kom han inte längre ihåg sin smärta. Inte heller plågades han av sina synder. Han kom ihåg själva synderna. (Se v 16.) Men när han tänkte på dem plågades han inte av dem.

TABELL 2. ETT MÖNSTER FÖR ANDLIG TILLVÄXT (SE MATT 4)

Vers	Ord från skrifterna	Paralleller till vår tid
1	Frälsaren insåg vilket heligt ansvar han hade och ville kommunicera med Gud.	Jag insåg vilket heligt ansvar jag hade och ville kommunicera med Gud.
1	Han kommunicerade med Gud.	Jag blev upplyst när jag studerade, fastade, begrundade och bad.
3–10	Han blev frestad och provad.	Jag provades av känslor av otillräcklighet och ovärdighet.
11	Han betjänades av änglar.	Den Helige Anden tröstade, undervisade, upplyste och stärkte mig och jag kunde fortsätta med gudomlig hjälp.

TABELL 3. OMVÄNDELSE OCH FÖRLÅTELSE. (SE ALMA 36)

Vers	Ord från skrifterna	Paralleller till vår tid
6	Alma gick omkring och försökte förgöra kyrkan.	Den här medlemmen gick omkring och syndade.
6–11	Gud sände en ängel för att stoppa Alma.	Han ertappades i sin synd.
11–16	Alma slogs av fruktan. Han plågades av kval.	Han var plågad, rädd, ångerfull och botfärdig.
17	Alma mindes det som hans far hade profeterat om försoningen.	Han mindes att hans far och mor hade undervisat honom om försoningen under familjens hemaftnar.
18	Alma bad om nåd.	Han bad om förlåtelse.
19	Alma kunde inte längre komma ihåg sina kval.	Han kände inte längre någon smärta över sina synder.
21–23	Alma fick glädje, ljus och styrka.	Han fick glädje, ljus och styrka.
24	Alma arbetade oavbrutet med att rädda själar.	Han arbetade för att rädda själar.
27	Alma fick stöd i sina provningar.	Han fick stöd i sina provningar.

Herren låter oss minnas våra synder för att de inte ska upprepas, men han tar bort plågan och smärtan.

Till nytta och lärdom

Berättelseparalleller börjar med berättelser i skrifterna eller med händelser i samband med dem. När du läser och studerar dessa berättelser ser du ett ord, en mening eller en princip som är lika tillämplig i dag som den var då. När du fortsätter studera under bön blir andra principer uppenbara. När du sätter samman principerna

börjar du överbrygga gapet mellan profeterna och människorna som levde på den tiden — *de-där-då* — och oss i vår tid — *jag-här-nu*. Kanske är det detta Nephi menade när han sade att han ”tillämpade all helig skrift på oss för att det skulle kunna vara oss till nytta och lärdom”. (1 Nephi 19:23) När vi gör det samlar vi Herrens ord inom oss. (Se Joseph Smith—Matthew 1:37.) ■

SLUTNOT

1. Se *Life and Teachings of Jesus* (handledning inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 1974), s 41.

TILL VÄRLDENS ÄNDE OCH VIDARE

Den här unga kvinnan från Uruguay vet hur hon ska ta sig dit hon vill komma.

DON L SEARLE
Kyrkans tidningar

Om man har en talang säger andra ibland att man kan komma långt med den. I Joselén Cabreras fall tog hennes talang henne hela vägen ner till Antarktis. Längs vägen lärde hon sig att hedervärda drömmar är värda att följa, och när man gör det finns det människor som hjälper till när de behövs.

När Joselén var 14 år vann hon en teckningstävling som sponsrades av organisationen Asociación Civil Antarkos i hennes hemland Uruguay. Priset var en resa till Antarktis för henne och hennes lärare tillsammans med en grupp andra elever och lärare. Hennes pappa och kvinnan som undervisade henne om konst visade Joselén hur hon skulle avsluta teckningen som hon hade tänkt sig.

Resan gjordes i tre spännande etapper: Först via ett

militärtransportflyg från Montevideo i Uruguay till Punta Arenas i Chile, sedan över havet via ett annat flyg till den chilenska basen i Antarktis, följt av en tur på land till den uruguayanska utposten Artigas Antartica Scientific Base, omkring 300 mil från Montevideo. Flera nationer har vetenskapliga baser på King George Island utanför Antarktis kust.

Det gjordes en artikel om Joseléns teckning och hennes redogörelse för resan i den nationella tidskriften *Uruguay Natural*.

Antarktis var inte riktigt som hon hade föreställt sig, säger Joselén med ett leende. Hennes teckning skildrar pingviner och is. Det var sommar när hon var där — snön låg bara fläckvis och det fanns inte så många pingviner. Men det gav henne möjlighet att se lite mer. Hon tyckte om att vandra längs kusten där hon såg Collins glaciär, Drakepassagen och Uruguaysjön, som landets bas hämtar färskvatten från. Hon hade också möjlighet att besöka andra baser.

**Bilder från Joseléns besök i
Antarktis.**

Resan var en dröm som gått i uppfyllelse för Joselén som nu är 19 år och tillhör Colonia Suiza gren i Colonia distrikt i Uruguay. Efter resan har hon sett till att andra drömmar också gått i uppfyllelse. En av dem var att genomföra uppgifterna i Personlig tillväxt och få Unga kvinnors utmärkelse. Joselén har på sig halsbandet, säger hon, så att hon ska komma ihåg vad hon har åstadkommit och vad hon kan bli som en Guds dotter. Nu när Joselén är klar med gymnasiestudierna planerar hon att studera till arkitekt på universitetsnivå.

Än så länge har hon inte haft så många möjligheter att bära sitt vittnesbörd i skolan. Hennes vänner respekterar hennes tro men de pratar inte så mycket om religion. Joselén är tystlåten men är aldrig rädd för att stå för det som är rätt. Det hände en gång när en elev sade till de andra i klassen att sista dagars heliga tvingas att betala tionde. Nej, så är det inte, rättade hon. "Vi ger det villigt", sade hon, och

förklarade att tionde är en frivillig offergåva till Gud.

Joselén växte upp i kyrkan men fick ett eget vittnesbörd när hon var 12 år och insåg att hon inte kunde lita till sina föräldrars kunskap för evigt. Hon säger att hennes vittnesbörd inte kom som "en enda 'wow-upplevelse'. Men jag visste att evangeliet gjorde mig glad."

Hon går ofta ut med de kvinnliga missionärerna när det är sommarlov. Ibland får hon möjlighet att bära sitt vittnesbörd för personer hon känner. En dag var hon med på en missionärslektion med sin bästa vän i skolan. "Jag berättade hur jag verkligen kände", säger Joselén. Joselén är glad att hon hade möjlighet att bära sitt vittnesbörd för sin vän.

"Jag tycker om berättelsen när Joseph Smith hade en svår upplevelse i den heliga lunden men ändå fortsatte be", säger hon. (Se Joseph Smith — Historien 1:15–17). "Jag är fascinerad av hans mod." Hon beundrar hur den unge profeten förblev trofast mot det han visste, även när andra gjorde sig roliga över honom.

Nephi är en annan av hennes hjältar. "Jag är imponerad av hur ståndaktig Nephi var när han inte lät sig hållas

tillbaka av sina bröder", säger hon. (Se 1 Nephi 3:14–21; 4:1–4.)

Hon har en annan dröm som hon arbetar på nu, och den har att göra med en annan av hennes favoritsysselsättningar: musik. Joselén och hennes syster Ileana fick nyligen certifikat som organister. Joselén älskar att spela musik — allt från primärsånger till filmmusik — och hon tycker om att lyssna på musik, särskilt Tabernakelkören.

"När jag har något problem så kommer jag att tänka på en psalm", säger hon. "Psalmer hjälper mig att finna svar." Hon går på seminariet varje skoldag i grenens möteshus som inte ligger så långt hemifrån. "Ibland kommer jag dit tidigt och sitter och spelar psalmer på pianot", säger hon.

När det är generalkonferens kommer hon dit tidigt så att hon kan sitta och lyssna när Tabernakelkören sjunger preludiet.

Nu när Joselén har varit i Antarktis — en plats som få personer någonsin får se — finns det då någon annan plats hon skulle vilja besöka?

"Jag skulle vilja vara med på en generalkonferens och höra kören sjunga", säger hon.

Vem vet? Om Joselén kan ta sig ända ner till jordens ände så finns det inget som kan hindra henne från att göra allt som hon vill. ■

Nedan: Joselén (i rött) med sin mamma Raquel, sin pappa Ruben och sin syster Ileana. I mitten: Joselén med bilder från resan. Till höger: Joselén övar på en keyboard.

Nu när Joselén har varit i Antarktis — en plats som få personer någonsin får se — finns det då någon annan plats hon skulle vilja besöka?

"Jag skulle vilja vara med på en generalkonferens och höra kören sjunga", säger hon.

Förbered dig för och besök templet

Undervisa om följande skriftställen och citat, eller, om så behövs, en annan princip som

kan vara till välsignelse för systrarna ni besöker. Bär vittnesbörd om läran. Inbjud dem ni undervisar att berätta vad de har känt och lärt sig.

Hur kan jag förbereda mig för att besöka templet?

Silvia H Allred, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap: "Templet är Herrens hus. Han avgör hur det får användas, de förrättningar som ska ges och de normer vi måste följa för att få komma till templet ... Personlig värdighet är ett nödvändigt krav för att vi ska få ta del av templets välsignelser. Vi förbereder oss genom att lyda buden och sträva efter att göra Guds vilja." ("Heliga tempel, heliga förbund", *Liahona*, nov 2008, s 113)

Äldste David B Haight (1906–2004) i de tolv apostlarnas kvorum: "Vi som besöker templet måste leva på ett sätt som hjälper oss bli värdiga att inträda däri och helt och fullt ta del ... Vi bedömer vår värdighet att inträda i templet i ... intervjuer ... som prästdömsledarna har med oss. Vår signatur, tillsammans med deras på vår tempelrekommendation vittnar om vår värdighet att besöka templet." ("Kom till Herrens hus", *Nordstjärnan*, jul 1992, s 16)

Vilka välsignelser får vi när vi förbereder oss för och besöker templet?

L&F 110:7: "Jag skall i barmhärtighet uppenbara mig för mitt folk i detta hus."

President Howard W Hunter (1907–1995): "Låt oss skynda till templet så ofta som tid och medel och personliga omständigheter tillåter. Låt oss inte bara komma till templet för våra nära och käras skull, utan också för de egna välsignelser vi får genom att tillbedja Gud i templet, för heligheten och tryggheten vi får uppleva inom dess invigda och helgade vägar. Templet är en vacker plats, det är en plats för uppenbarelse, det är en plats för frid." ("Den stora symbolen för vårt medlemskap", *Nordstjärnan*, nov 1994, s 6)

L&F 38:32: "Jag [skall] ge er min lag, och där skall ni begåvas med kraft från höjden." (Se också L&F 95:8.)

Äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kvorum: "Välsignelserna vi får genom tempelbegåvningen är lika viktiga för var och en av oss som dopet var. Därför ska vi förbereda oss så att vi kan vara rena när vi besöker Guds tempel. Tempelarbetet ger oss möjlighet att ta emot vår egen begåvning och ingå förbund för levande personer, men också att utföra samma förrättningar för de dödas återlösning. Det är av den anledningen

vi uppmanas i skrifterna att bygga tempel och förbereda oss så att vi är värdiga att ta del av templets heliga förrättningar och förbund ...

Templets främsta syfte är att tillhandahålla de förrättningar som

är nödvändiga för vår upphöjelse i det celestialet riket. Templets förrättningar leder oss till vår Frälsare och ger oss välsignelserna som kommer till oss genom Jesu Kristi försoning." ("Temple Blessings", i *Brigham Young University 2005–2006 Speeches* [2006], s 1, 4)

President Gordon B Hinckley (1910–2008): "Varje man och kvinna som kommer till templet i en anda av uppriktighet och tro, lämnar Herrens hus som en bättre man eller kvinna. Vi behöver ständigt förbättra oss. Vi behöver då och då lämna världens tumult och buller och komma innanför väggarna till Guds heliga hus, där vi kan känna hans Ande i en helig och fridfull omgivning." ("Om missioner, tempel och förvalterskap", *Nordstjärnan*, jan 1996, s 56) ■

Ett ärlighetsprov

PATRICIA A JACOBS OCH FRANCINI PRESENÇA

Patricia: Min bästa vän Francini och jag är två av de fåtal medlemmarna i kyrkan i vår skola i Brasilien, och vi märker ofta att de små sakerna vi gör har stor betydelse.

En sådan liten händelse inträffade en lördag på en mattekurs som Francini och jag gick på. Just den här dagen var Francini inte där. Under lektionen fick vi tillbaka provet vi hade gjort några dagar tidigare. Jag var inte så uppmärksam när läraren lade Francinis prov på min bänk och bad mig ge det till henne.

Eftersom Francini och jag redan hade pratat om hur vi trodde att det skulle gå för oss blev jag överraskad över att hon fått ett högre betyg än väntat. Jag tittade på hennes prov och såg att läraren hade missat att notera ett felaktigt svar. Utan att tänka mig för sade jag till läraren att Francinis betyg var för högt.

Det var inget prov på våra mattekunskaper eller vår vänskap; det var ett prov på vår ärlighet.

Det jag inte insåg var att hela klassen iakttog mig. Så snart jag hade sagt det började klassen kritisera mig och säga att det var fel att göra så mot en vän och att jag bara ville ha bättre betyg än hon.

Jag blev förvirrad och arg över kommentarerna. Jag var säker på att jag hade gjort vad Francini skulle ha gjort. Men någon sade att det var omöjligt att vara så ärlig att man sänkte sitt eget betyg. Alla såg mig som en förrädare mot min vän. Jag försökte tala om för dem att Francini skulle ha varit ärlig i fråga om betyget och att det fortfarande fanns ärliga människor i världen.

Efter att ha diskuterat det hela länge beslöt läraren och klassen att de skulle testa oss. Läraren sade att han skulle hålla kvar Francinis felaktiga betyg och att vi skulle vänta och se hennes reaktion på måndagen.

Jag tyckte inte om det. Jag kände att det inte var rättvist att testa Francini. Men läraren hade fattat sitt beslut och jag kunde inte ändra på det.

Under helgen var jag orolig för vad som skulle hända fastän jag litade på att Francini skulle göra det rätta. Jag bad innerligt om att hon skulle lägga märke till felet på provet.

På mattelektionen på måndagen var hela klassen uppmärksam när Francini hämtade sitt prov.

Francini: Kort efter det att lektionen hade börjat på måndagen gav läraren tillbaka mitt matteprov. Jag skulle just lägga undan det utan att titta på det ordentligt, men då lade jag märke till att betyget var högre än väntat. Jag räckte upp handen och gick fram till katedern. Jag frågade om han hade betygsatt provet rätt och han sade att det hade han. Sedan pekade jag på mitt prov och sade: "Men jag gjorde ett misstag." Då kom Patricia också fram till katedern och sade till läraren att hon också hade ett fel som missats på sitt prov och att hon inte hade lagt märke till det under förvirringen som uppstod på lördagen.

De andra eleverna började genast surra. En del klagade på att Patricia hade talat om det för mig och andra log generat. Jag blev förvirrad av alla reaktioner.

Senare förklarade Patricia vad som hade hänt på lördagen. Jag blev förvånad över att jag hade prövats på ett sätt som inte hade med matte att göra och att mina klasskamrater reagerade mot min vän på det sättet. Men jag var ändå glad att jag hade varit ärlig och att Patricias böner hade hjälpt mig känna mig manad att lägga märke till misstaget på provet. Jag är också tacksam för att min vän trodde på mig.

Patricia och Francini: Vi lärde oss något mycket viktigt tack vare den här händelsen. Våra vittnesbörd har stärkts om hur viktigt det är för sista dagars heliga att vara vittnen om Jesus Kristus och föredömen i att följa hans principer. Vi är tacksamma mot Herren för hans evangelium som ger oss möjlighet att spela en viktig roll. ■

Lämplig klädsel: En tidlös princip för alla

SILVIA H ALLRED

första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

*Det sätt vi klär
oss på visar hur
väl vi förstår
Jesu Kristi
evangelium.*

En av utmaningarna som medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga ställs inför i dag är att följa principerna som gäller lämplig klädsel i en värld som blir alltmer oanständig. Det må vara svårt, men vi kan visa vårt lärjungeskap för Frälsaren Jesus Kristus genom att följa kyrkans normer i fråga om klädsel. Vi brukar inte bara tala om klädsel i det här sammanhanget utan också om språk, tankar och beteende, men här vill jag inrikta mig på klädseln.

Ursprungligen var syftet med kläder att de skulle täcka vår kropp och skydda oss från elementen. Så är det fortfarande, men klädseln har nu också mer komplicerade syften. I dag kan det vara ett uttryck för många saker, som välstånd, social status, personlighet eller tillhörighet. Men klädseln speglar också vår inställning och våra värderingar. För sista dagars heliga visar vår klädsel hur väl vi förstår och hur hängivna vi är Jesu Kristi evangelium.

I en värld som hela tiden försöker underminera vår känsla för vilka vi är och vad vi kan bli, kan vi få större självförtroende när vi följer principen om lämplig klädsel. Genom att efterleva och undervisa om den här

principen kan vi överföra samma självförtroende till nästa generation.

Vad innebär lämplig klädsel?

Häftet *Vägledning för de unga* har grundläggande riktlinjer för lämplig klädsel. Det här häftet är värdefullt både för ungdomar och vuxna: "Olämplig klädsel kan vara minishorts och minikjolar, åtsmitande kläder, skjortor eller tröjor som inte täcker magen och andra avslöjande plagg ... Kvinnor bör ha kläder som täcker axlarna och undvika kläder som är urringade fram och bak eller avslöjande på annat sätt ... Män bör också vara lämpligt klädda. Alla bör undvika ytterligheter i fråga om klädsel, utseende och frisy. Var alltid välvårdad och ren och undvik att göra ett slarvigt intryck när det gäller klädsel, frisy och uppträdande. Fråga dig själv: 'Skulle jag känna mig väl till mods med mitt utseende om jag var i Herrens närhet?'"¹

Sök Andens vägledning när du väljer klädsel. När du tänker på principerna som rör lämplig klädsel kan du också ha nytta av att ställa följande frågor till dig själv:

- Visar jag för mycket av min kropp när jag sitter ner, böjer mig ner, sträcker mig upp eller går uppför en trappa?

VAR INGEN SKYLTDOCKA

EN SKYLTDOCKA HAR PÅ SIG VAD VÄRLDEN ÄN SÄLJER. DINA NORMER ÄR HÖGRE ÄN SÅ.

- Drar jag uppmärksamhet till mig när jag har på mig kläder som är avslöjande eller utmanande?
- Måste jag ändra hur tempelklädnaden sitter på eller vika in den för att kunna använda ett visst plagg?

Varför är det viktigt med lämplig klädsel?

När vi förstår läran bakom principen om lämplig klädsel bättre inser vi att det är en dygd som vägleder och styr våra handlingar.

Läran bakom lämplig klädsel börjar med vår kunskap om att vi är Guds barn, skapade i hans avbild. (Se Mose 2:27.) Vår kropp är en helig gåva från vår himmelske Fader och har särskilda syften som han har planerat för. Som tacksamma mottagare erkänner vi denna gåva genom att behandla vår kropp som han har bett oss behandla den. (Se L&F 88:33.) Vi lär oss träna, kontrollera och behärska vår kropp och dess fysiska

HAR DINA NORMER KRYMPT?

OM DET ÄR FÖR ÅTSITTANDE, FÖR KORT ELLER FÖR AVSLÖJANDE SÅ PASSAR DET INTE KYRKANS NORMER. TÄNJ INTE PÅ DINA NORMER SÅ ATT DE PASSAR VÄRLDENS. (SE VÄGLEDNING FÖR DE UNGA, S 14-16.)

användningsområden så att vi blir mer lika vår himmelske Fader.

Herren har bett sina barn att skyla sin kropp sedan begynnelsen. När Adam och Eva hade ätit av den förbjudna frukten öppnades deras ögon och de blev medvetna om att de var nakna. Adam och Eva försökte skyla sig med enkla höftskynken gjorda av fikonlöv. Men det räckte inte med höftskynkena så Herren gjorde mer täckande kläder av skinn åt dem. (Se 1 Mos 3:7, 21.)

Gud hade en högre norm då, precis som han har nu. Hans normer är inte världens normer. Som han säger i Jesaja 55:8–9:

”Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger HERREN.

Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar.”

En tidlös princip

Eftersom lämplig klädsel är en av Herrens ”högre vägar” och inte någon flyktig social trend, har den undervisats om i alla tider. Begrunda de här andra exemplen från skrifterna om klädsel och vad de lär oss om rätt inställning.

Lämplig klädsel visar ödmjukhet. Jakob, en profet i Mormons bok, fördömde högmod och kärlek till pengar. Han uppmanade sitt folk att inte låta sina högmodiga hjärtan förstöra deras själar. Ett sätt som de hade visat sitt stora högmod på var genom sin klädsel. Jakob sade till dem: ”Eftersom en del av er har fått rikligare än era bröder är ni uppblåsta i hjärtats högmod och är styvnackade och högdragna för era dyrbara kläders skull, och ni förföljer era bröder eftersom ni tror er vara bättre än de.” (MB Jakob 2:13)

Tanken att vi visar vår ödmjukhet genom sättet vi klär oss på återspeglas i Läran och förbunden 42:40: ”Du skall inte vara högmodig i ditt hjärta. Låt alla dina kläder vara enkla.” Innebär det att vi inte kan klä oss modernt? Nej, vi bör anpassa vår klädsel efter situationen, men vi ska inte bli besatta av märkeskläder eller av att alltid ha senaste modet. Det är bättre att använda våra ekonomiska resurser till mer varaktiga och betydelsefulla syften.

Våra söndagskläder visar hur mycket vi vördar Herren. Herren bad Mose göra i ordning heliga kläder som kunde bäras i hans heliga hus. (Se

2 Mos 28:2.) Den här befallningen visar tydligt att Herren ansåg att vardagskläder var olämpliga för ett sådant syfte. Visar vi, liksom Mose, vår kärlek till vår himmelske Fader genom att klä oss lämpligt när vi ska dyrka honom?

Som dessa exempel visar ”[har] Guds profeter ... alltid gett hans barn rådet att klä sig på lämpligt sätt”.² I vår tid har vi blivit påmind om att ”det sätt som du klär dig på återspeglar ditt inre. Din klädsel och frisyr sänder budskap om dig till andra och påverkar hur du och andra uppträder. Om du är välvårdad och lämpligt klädd, inbjuder du Anden och har ett gott inflytande på din omgivning.”³

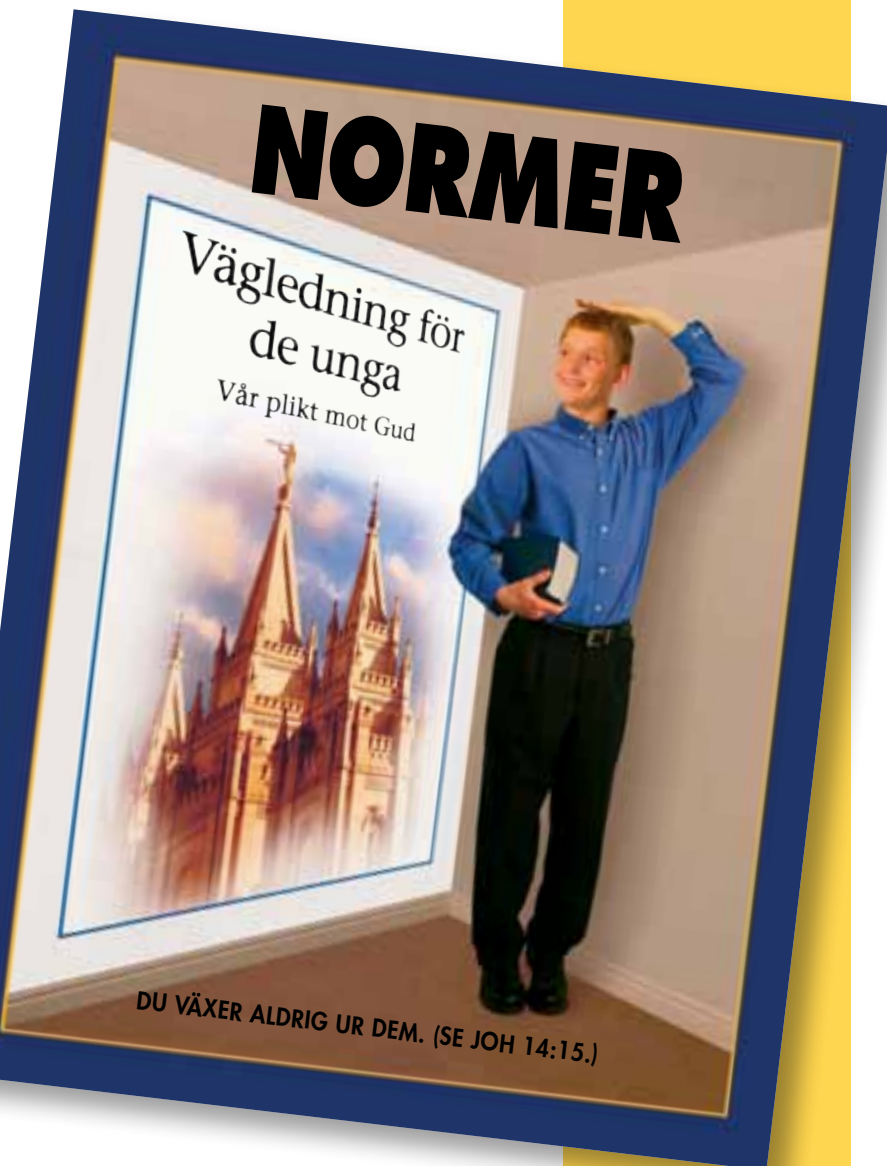
Välsignelser vi får när vi är lämpligt klädda

En av de största välsignelserna vi får när vi klär oss på lämpligt sätt är ett större självförtroende. En syster berättar om en vän som lärde sig om — och välsignades av — principen om lämplig klädsel medan hon lärde sig om evangeliet:

”För flera somrar sedan följde en kollega med mig till kyrkan. Hon kom hem till mig innan, klädd i vad som är traditionellt för vårt varma klimat: En ärmlös solklänning. Jag uppskattade att hon tänkte på att ha en klänning på sig till kyrkan. Vi åkte dit. Andra medlemmar i församlingen välkomnade henne och hon kom flera gånger under de följande veckorna. Hon började också vara med på mötena för hemmets, familjens och den enskildes utveckling och tog med sig sina barn till Primär och ungdomsaktiviteter. Under veckoaktiviteterna på sommarens heta dagar hade hon ofta en ärmlös blus och shorts som räckte ner till halva låren. Hon var inte vulgärt klädd, men det var tydligt att hon ännu inte kände till kyrkans normer.

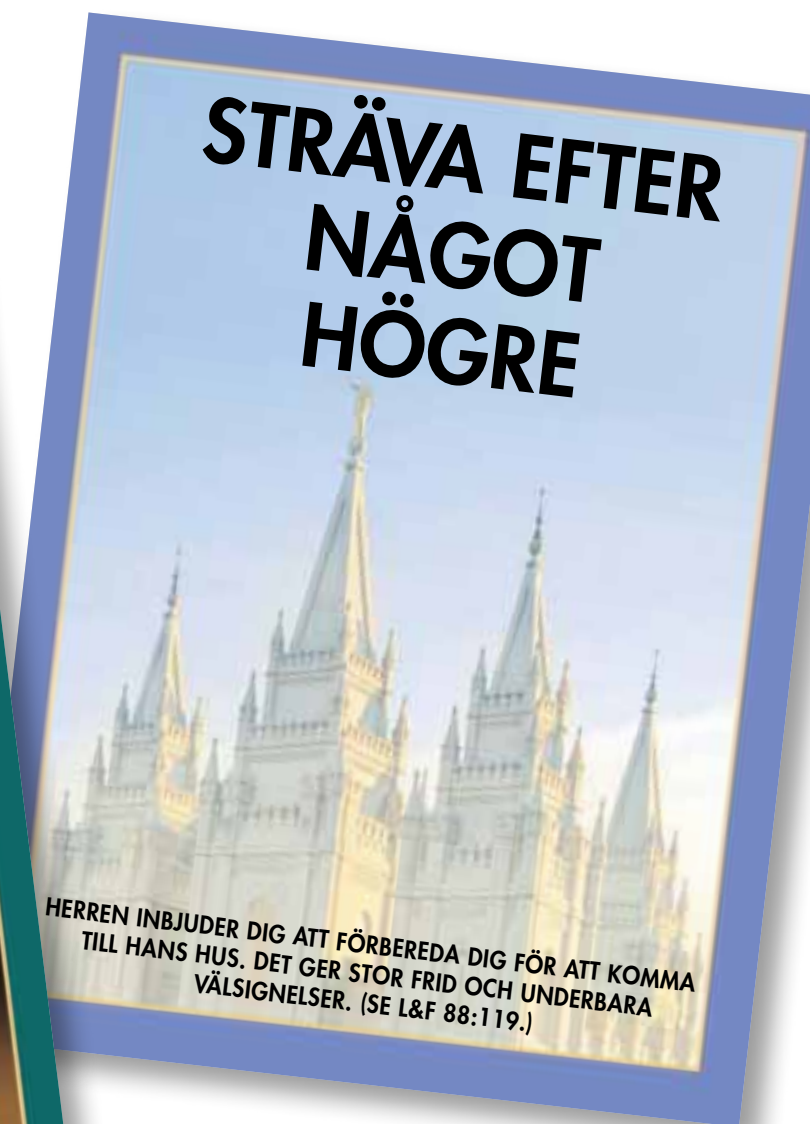
Efter ett antal veckor frågade jag om hon var intresserad av att lära sig mer om kyrkan av missionärerna. Hon sade att hon var blyg och att hon inte kände sig bekväm med att prata med människor som hon inte kände. Hon ville bara fortsätta vara med på församlingens söndagsmöten och aktiviteter och försäkrade mig om att hon skulle prata med mig eller någon annan i församlingen som hon blivit bekant med om hon hade några frågor.

Det var intressant att se att alltefter-
som hon fortsatte komma till kyrkan och kyrkans aktiviteter så började hon klä sig

i längre kjolar, längre shorts och i blusar med ärm. Först trodde jag att det hade att göra med det annalkande höstvädret, men snart insåg jag att hon helt enkelt hade lagt märke till hur medlemmarna i kyrkan klädde sig.

Jag vet inte om förändringen i hennes klädsel var enda anledningen till det ökade självförtroende som jag lade märke till hos henne, men jag tror att det var en del av det. När hon fortsatte lära sig mer om evangeliets principer, som hennes gudomliga arv som dotter till Gud, stärktes hennes självkänsla. Självförtroendet ökade ytterligare när hon bättre förstod anledningarna till varför vi gör vissa saker. Och när självförtroendet stärktes blev hon ivrig att få veta mer om evangeliet — och att bli undervisad

av missionärerna, något som hade gjort henne nervös tidigare.

Hennes klädsel vara bara en aspekt av hennes ökande kunskap om evangeliets principer och normer, men när hon märkte att hon kunde göra förändringar inom det området insåg hon att hon också kunde göra mer betydande förändringar. Så småningom ledde dessa förändringar till att hon omvände sig till Jesu Kristi evangelium och blev medlem i kyrkan. Senare fick hon sin begåvning i templet och hennes garderob behövde inte förändras eftersom hon redan hade tillämpat principen om lämplig klädsel.”⁴

När lämplig klädsel blir en dygd som reglerar och styr våra handlingar får vi större självkänsla. Tänk på löftet i Läran och förbunden 121:45–46:

”Pryd ständigt dina tankar med dygd. Då skall din självtillit växa sig stark i Guds närhet, och läran om prästadömet skall falla över din själ som himlens dagg.

Den Helige Anden skall vara din ständige ledsagare och din spira en oföränderlig rättfärdighetens och sanningens spira.”

Må vi alla sträva efter att kvalificera oss för dessa välsignelser. ■

SLUTNOTER

1. Se *Vägledning för de unga* (häfte, 2001), s 15–16.
2. Se *Vägledning för de unga*, s 14.
3. Se *Vägledning för de unga*, s 14–15.
4. Personlig korrespondens.

NORMER: EN STORLEK PASSAR ALLA

Vuxna medlemmar i en stav i England upptäcker vilka välsignelser som kommer av att vara mer uppmärksam på Vägledning för de unga.

DEBBIE TWIGGER

Sarah Edwards, Emily Bowles och Eleanor McKee älskar att shoppa, och när dessa unga sista dagars heliga kvinnor kommer till klädaffärerna i Northampton i England har de med sig både pengar och ett visst häfte. Samma häfte vägleder deras föräldrar när de ska köpa kläder eller hitta en film som de kan se på.

I Northamptons stav i England tar både vuxna och ungdomar till sig *Vägledning för unga*. Det har hjälpt föräldrarna bedöma filmer och teveprogram och vilka aktiviteter de ska delta i. Det har hjälpt andra helga sabbatsdagen bättre och med större glädje tillsammans med familjen. Faktum är att de vuxna i staven har börjat kalla den "Vägledning för *dig*" eftersom den lika gärna kan tillämpas på dem.

President Clive Joliffe, som avlöstes som stavspresident förra året, säger: "Vi samtalade och bad om hur vi skulle kunna hjälpa familjerna gå framåt i evangeliet och förbereda våra barn för mission och tempeläktenskap. Vi inspirerades att använda häftet *Vägledning för de unga*. Vi ville att hela familjen skulle förstå de normer som ger lycka och glädje åt alla i familjen."

Ungdomarna i staven har lagt märke till — och uppskattar — skillnaden som denna betoning har åstadkommit i deras familj. "Det är jätteviktigt att följa normerna, och som

Sarah Edwards, Eleanor McKee och Emily Bowles har upptäckt att *Vägledning för de unga* är bra att ha till hands när de ska köpa kläder.

ungdomar ser vi upp till vuxna, så *Vägledning för de unga* påminner dem om normerna som vi alla bör följa”, säger Eleanor McKee, 19 år. “Det är bra för oss alla att påminnas om vad som förväntas av oss och att se till det inte förekommer någon dubbelmoral.”

Sjuttonåriga Daniel Kitsell från Huntingdons församling tillägger: ”Jag tycker om *Vägledning för de unga* därför att den inte bara är till för ungdomarna. Jag vet att mina föräldrar tittar i den också, och det hjälper dem att följa normerna.”

En familj som har sett följderna av att följa det rådet är biskop Richard Augers familj från Banbury församling, med hans hustru Gill och deras två döttrar Hannah och Charlotte, som båda nyligen gifte sig i templet i London. Biskop Auger, polisinspektör vid Thames Valley Police, är mycket medveten om världens dåliga normer och deras effekt på ungdomarna och deras beteende. ”Gill och jag använde *Vägledning för de unga* för att lära oss mer om föräldraskap så att vi kunde vara konsekventa och grundade i skrifterna”, säger han.

”Under flickornas tonårstid använde vi den som vägledning på många olika sätt. När flickorna ville köpa sina egna kläder blev vi lite bekymrade, så vi lät dem ta med sig häftet *Vägledning för de unga* så att de kunde använda det när de skulle göra klädval.”

Hanna, 21 år, säger: ”Vi hade alltid häftet i vår väska eftersom det står tydligt och klart där vad som är och inte är lämpligt. Systrarna lärde sig att de kunde göra kläder

mer lämpliga genom att sy om dem eller lägga till en accessoar. Charlotte, 19 år, tillägger: ”Varken Hannah eller jag kände att våra föräldrar fattade beslut åt oss. Vi visste att våra föräldrar följde profeten och Frälsaren, så när vi följde våra föräldrar levde vi alltid efter Frälsarens lärdomar också.”

Ett antal vuxna säger att förutom att häftet undervisar om normer angående klädsel och kloka medieval så hjälper det dem att uppmärksamma de profetiska råden om att hålla sabbaten helig. Sue Preece, hjälpföreningspresident i Ketterings församling, ser *Vägledning för de unga* som ett ”redskap vi kan använda medan vi strävar mot fullkomlighet. Vi slutar inte att behöva riktlinjerna när vi blir 18 år. De manar mig att utvärdera hur det går för mig, och jag har gjort en del förändringar i mitt liv som bara kan föra mig närmare min Fader i himlen. Sabbaten har till exempel blivit en riktig oas för mig bara genom att jag gjorde en liten förändring i sättet jag håller sabbatsdagen helig.”

Familjen Auger – Charlotte, Gill, Richard och Hannah – har länge vetat att det är viktigt att föräldrar och barn tänker likadant i fråga om normer.

När Josh Reynolds stod inför ett val om att spela fotboll på söndagen gjorde hans föräldrars goda exempel och undervisning att han fattade rätt beslut.

Syster A J Hough, också från Ketterings församling, berättar om hur betoningen på *Vägledning för de unga* har hjälpt henne bli en bättre förälder: "Eftersom jag har tre tonåringar ville jag vara säker på att också jag följde normerna helt och hållet. Jag var angelägen om att försöka 'höja ribban' och vara ett gott exempel. Jag inriktade mig på avsnittet 'Helga sabbatsdagen' och har satt upp några nya mål för att bli ett bättre föredöme. Jag hoppas jag kan ha ett bättre inflytande på dem jag älskar mest — min familj. Nu använder vi häftet under hemaftnarna. Och oavsett om vi planerar kreativa familjeaktiviteter eller att hedra sabbaten helt och fullt

så använder vi normerna som vägledning."

Dessa exempel går inte obemärkt förbi ungdomarna i staven. Liksom många andra unga män tycker den 16-årige prästen Josh Reynolds från Ketterings församling om fotboll och var mycket duktig som liten. Men det uppstod konflikter när han ville spela med några vänner i ett lokalt lag som hade matcher på söndagarna. "Mamma och pappa förklarade varför och hur vi som medlemmar i kyrkan behöver hålla sabbatsdagen helig. Jag accepterade det och efter ett tag var jag inte arg över det längre. Jag är jättetacksam mot mina föräldrar för att de har varit bra föredömen för mig och undervisat mig om att helga sabbaten."

Heather Slattery, mamma till fem barn och medlem i Ketterings församling, säger: "Ibland tänker vi som föräldrar och vuxna på de här normerna som ungdomsnormer och glömmer att vi utsätts för frestelser i lika hög grad som ungdomar. *Vägledning för de unga* är en konstant påminnelse om att vi behöver

hålla fast vid ledstången av järn jämte våra ungdomar och arbeta tillsammans. Vi behöver stärka och stödja varandra som barn till vår himmelske Fader."

Det råder inga tvivel om att medlemmarna i Northamp-tons stav är starkare som enskilda och familjer när de följer riktlinjerna i *Vägledning för de unga*. President Joliffe summerar sina känslor: "Häftet är inspirerat och normerna uttrycks så enkelt att var och en av oss tydligt kan se vad vår himmelske Fader förväntar sig av sina barn. Jag har försökt följa normerna så att mina barn uppmuntras att följa mitt exempel. Jag har ett starkt vittnesbörd om att vi är välsignade som får tydliga råd om hur vi ska leva för att bli värdiga allt det som Fadern har planerat för oss." ■

FÖRSLAG OM HUR DU KAN ANVÄNDA VÄGLEDNING FÖR DE UNGA

- Läs och samtala regelbundet om ämnena i häftet under hemaftnarna.
- Gör med biskopens eller grensresidentens godkännande häftet till lektionsämne för första söndagens lektion i Hjälpföreningens och prästadömetets möten.
- Uppmuntra familjemedlemmarna att ha med sig ett exemplar som hjälp för att göra bra val.
- Basera ungdomsaktiviteter på riktlinjerna.
- Använd riktlinjerna som tema för en aktivitet för ensamstående vuxna.
- Håll dig till riktlinjerna när du ska köpa kläder, välja filmer eller planera aktiviteter.
- Ha regelbundna ungdomsbrasaftnar på församlings- och stavsnivå som är baserade på olika ämnen i häftet.

Vägledning för de unga

Vår plikt mot Gud

MYCKET GOTT ATT VÄNTA

Lia McClanahan

"Är det någon som är vaken?" Första gången jag frågade hade två personer viskat att de var det. Nu, flera timmar senare, talade tystnaden om för mig att jag var den sista i rummet som inte kunde somna.

Det var min första natt i missionärs-skolan. Tidigare på dagen hade jag sagt hej då till mina föräldrar, träffat min kamrat och de andra nya missionärerna som skulle till Italien, och varit med på mina första lektioner. Jag var helt utmattad, men tankarna virvlade oroligt runt i huvudet. "Vad hade jag gett mig in på?" frågade jag mig själv gång på gång. Jag visste inte om jag verkligen kunde lära mig att bli missionär. Hade jag mod nog att flyga till ett främmande land och prata med främlingar om evangeliet? Kanske var det inte meningen att jag skulle vara här. Tårar började rulla nerför kinderna.

Då kom jag att tänka på något som mamma hade berättat om sin bror Larry. Morbror Larry verkade som missionär i Uruguay och Paraguay på 1970-talet. Först hade han

legat sömnlös i flera nätter och oroat sig för sin otillräcklighet.

När det kändes som om han inte kunde stå ut längre gick han upp ur sängen, in i badrummet och knäböjde för att vädja till sin himmelske Fader om att kunna känna frid. På något sätt klarade han sig igenom det

med Herrens hjälp och verkade trofast.

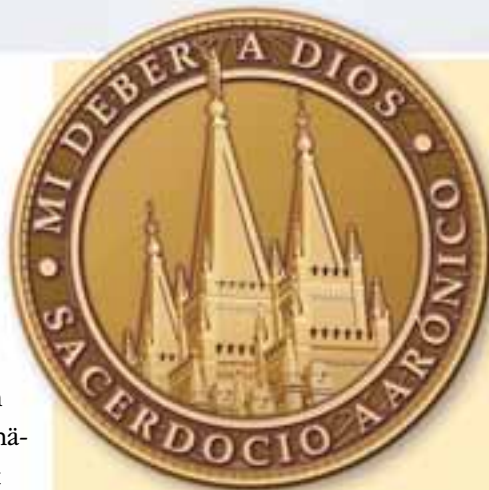
Jag blev lite hoppfull vid den tanken och smög nerför korridoren till badrummet. I det svaga ljuset knäböjde jag på det kalla klinkergolvet och grät. Jag vädjade till min himmelske Fader att ge mig en fridfull känsla så att jag kunde få mod att gå vidare.

Jag väntade. Inget hände. Jag väntade lite till, men hörde bara ljudet av min egen gråt. Slutligen fanns det inget annat att göra än att gå och lägga sig.

Precis innan jag somnade kom svaret. Anden fyllde mitt sinne med ett ljus, varmt intryck av en vacker plats. Plötsligt visste jag att fastän jag kanske skulle ha det jobbigt och vara rädd i början så skulle jag komma dit Herren menade att jag skulle komma om jag strävade vidare. Tanken fyllde mig med frid och jag somnade.

Anden hade antytt att jag hade mycket gott att vänta mig. När det var svårt under min tid på missionärsskolan blundade jag och erinrade mig hur det hade känts den natten. Med hjälp av böner och hårt arbete övervann jag min rädsla.

Det dröjde inte länge förrän jag befann mig i Genua i Italien med min nya kamrat. I köket i vår lägenhet fanns en glasdörr som ledde till en balkong. Jag gick ut på balkongen och tittade ut över staden. Jag kände redan till och älskade den här staden. Det här var platsen jag hade föreställt mig den där natten på missionärsskolan. Jag visste att Herren hade lett mig till det här ögonblicket, och jag var precis där jag skulle vara. ■

EN CHANS TILL FÖRÄNDRING

Angel Luis Sanches Notario

Jag har varit medlem i kyrkan i sju år. Jag har hela tiden sedan mitt dop vetat att det här är Herren Jesu Kristi enda sanna kyrka, men under en period var jag inte särskilt aktiv.

Problemet började när min familj flyttade till en annan stad. Det tog oss några månader att ta reda på var möteshuset fanns dit vi skulle gå och ytterligare några veckor att börja gå dit. Jag var inte så glad över flytten och efter några veckor slutade jag komma.

En dag fick jag ett oväntat men välkommet besök av biskopen. Han inbjöd mig att komma tillbaka till kyrkan på söndagen och att gå på seminariet. Jag bestämde mig för att tacka ja till hans inbjudan.

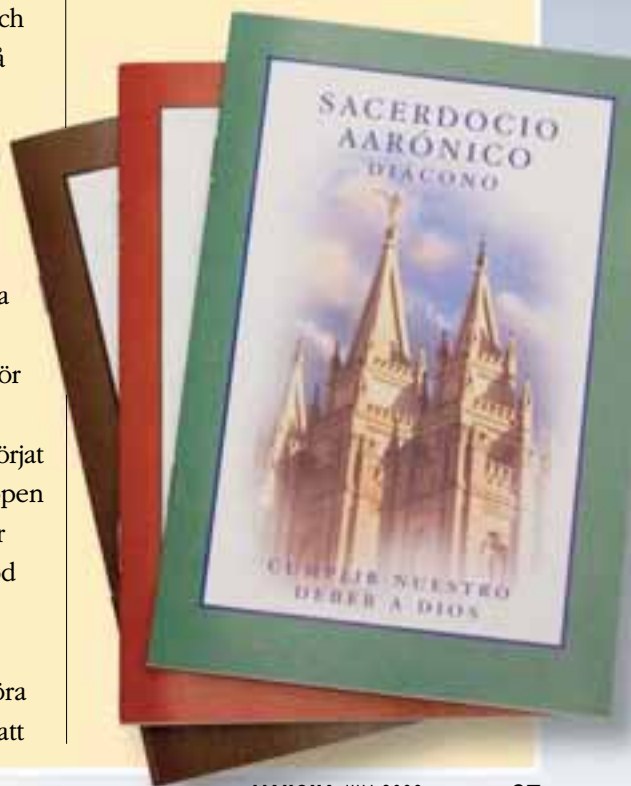
Några veckor efter det att jag börjat gå till kyrkan igen berättade biskopen om Plikt mot Gud-programmet för mig. Han förklarade vad det bestod av och jag blev intresserad av att börja med det.

Jag började fylla i och genomföra målen i häftena. Jag började inse att

Plikt mot Gud-programmet hjälpte mig att förändra mitt liv till det bättre. Jag blev mer aktiv i kyrkan och tyckte om att gå på seminariet. Jag försöker att följa kyrkans normer bättre och jag tycker om att läsa skrifterna och *Liahona*.

När jag började med Plikt mot Gud-programmet satte jag, förutom många andra, upp ett mål om att gå ut som missionär och att studera vid Benemérito de las Américas, en skola som drivs av kyrkan. I höstas fick jag Plikt mot Gud-utmärkelsen och melkisedekska prästadömet och snart ska jag gå ut som missionär.

Jag tackar min himmelske Fader varje dag för att han gav mig chansen att förändra mig och bli en värdig medlem i hans kyrka. Jag är tacksam för kyrkans program och ledare som har hjälpt mig att förändra mig. ■

Ansträng dig alltid

ÄLDSTE OCTAVIANO TENORIO

i de sjuttios kvorum

Om du vill lyckas med något så måste du koncentrera dig, anstränga dig och glädja dig åt det du gör.

När jag var 15 år brukade missionärerna äta hos några av våra grannar. Min äldre syster såg dem komma och gå varje dag och frågade dem om de sålde något. De sade nej, och det var så de presenterades för min familj. Far, mor och mina bröder och systrar fick lektionerna och döptes allihop. Men inte jag. Just då undersökte jag en annan kyrka, men jag sökte verkligen efter något.

Den tionde maj i Mexico är mors dag. Den dagen frågade mamma mig om jag älskade henne. Jag sade: "Ja, jag älskar dig."

Hon bar sitt vittnesbörd för mig och frågade om jag ville döpas. Jag bestämde mig för att döpas samma dag. Följande söndag konfirmerades jag och fick den Helige Andens gåva. Mitt liv förändrades helt i det ögonblicket. Jag började läsa allt jag kunde få tag på om kyrkan, särskilt Joseph Smiths lärdomar. Jag hade tro, och medan jag studerade tog jag till mig kyrkans lärdomar. Min tro stärktes allteftersom jag växte i evangeliet.

Gör den ansträngning som krävs

Innan jag återger två händelser från mitt liv vill jag nämna något som jag brukade prata med mina missionärer om när jag verkade som missionspresident. I *Predika mitt evangelium* finns ett citat av president Ezra Taft Benson (1899–1994): "Jag har ofta sagt att en

av de största hemligheterna med missionsarbete är arbete. Om en missionär arbetar har han Anden med sig. Om han har Anden med sig, undervisar han med Anden, och om han undervisar med Anden påverkar han människornas hjärtan och blir lycklig. Då finns det ingen plats för hemlängtan och ingen oro för familjen, för all tid, förmåga och intresse inriktas på tjänandet. Arbete, arbete, arbete — det finns ingen fullgod ersättning för detta, särskilt inte i fråga om missionsarbete."¹

I den spanska versionen av Missionärshandledning, som vi använde före *Predika mitt evangelium*, översattes ordet för *arbete* till ordet *ansträngning*. Förutom att anstränga dig behöver du fokusera all din tid, dina talanger och intressen. Denna fokusering är nödvändig om man ska nå framgång. Och om du är glad i stället för arg eller harmen leder ditt arbete till det som är gott.

Jag lärde mig den formeln i mitt eget liv. En kort tid efter mitt dop började jag arbeta för ett stort oljeföretag. Dessa sanningar om arbete blev en del av mitt liv och ledde till befordringar i företaget.

Övning ger möjligheter

Det var särskilt en chef på företaget som hade stor makt. Han begärde att varje avdelning skulle skicka två personer som skulle

hjälpa honom med en inventering. Och han sade att det enda kravet var att personerna visste något om bokföring.

Jag hade studerat vid en handelsskola och hade fått ett intyg från mina bokföringskurser. Min avdelningschef sade: "Gå och säg till honom att du ska hjälpa honom med inventeringen och att du är revisor." Han ville se reaktionen från den andre mannen eftersom jag var så ung.

När jag kom dit frågade chefen vad jag ville. Jag svarade: "Jag ska hjälpa dig med inventeringen." Jag gjorde som jag hade blivit uppmanad av min chef och sade att jag var revisor. Han skrattade.

Sedan sade han. "Okej, herr revisor, sätt dig i min stol. Ta den här miniräknaren och lägg ihop allt i varje kolumn så fort du kan."

Jag började med ett finger, mycket långsamt. Han knuffade bort mig från stolen och sade: "Du vet ingenting. Du får ett straff. Du ska sitta här på en stol framför mig i två veckor och se hur jag arbetar."

Jag flyttade över till en annan stol. Han sade: "Se på mig." Han började lägga till talen så fort, utan att ens titta på sina händer. Jag var förbluffad. Jag trodde att han skojade när han sade att jag skulle observera honom i två veckor, men det gjorde han inte.

Första dagen satt jag där i sex eller sju timmar. På kvällen stannade jag kvar efter jobbet och väntade tills alla hade lämnat byggnaden. Sedan gick jag till hans kontor och bytte pappersrulle i räknemaskinen och började öva på att lägga ihop talen i samma kolumner som han hade arbetat på. Jag arbetade i timmar och blev snabbare och snabbare. När jag kände att jag kunde göra det lika fort eller fortare än han så lade jag mig och sov i en eller två timmar.

Nästa morgon tvättade jag mig bara i ansiktet och gick ut genom ingången när de hade öppnat. Sedan gick jag tillbaka in när chefen hade kommit. Jag knackade på hans dörr. Han sade: "Okej, sitt här och se hur jag gör."

När han började arbeta med räknemaskinen verkade det för mig som om han var långsam. Jag hade övat i sju timmar i sträck. Jag knuffade försiktigt undan honom och bad honom sätta sig i min stol. Jag började lägga ihop tal mycket fort. Han blev överraskad.

Han sade: "Vad har du gjort?" Han tvingade mig att tala om det. Han sade: "Tack vare det här får du från och med nu arbeta med mig, och jag ska lära dig allt jag vet."

Jag bytte avdelning. Efter några år slutade han och jag kunde ta hans plats tack vare hans rekommendation. Jag ansträngde och koncentrerade mig, och jag tyckte om det jag gjorde. Jag var inte arg för att han straffade mig först.

Hemligheten med framgång

Du kan göra vad du vill som är gott. Du behöver bara anstränga dig, koncentrera dig och vara glad.

Företaget jag arbetade för lades ner. Jag flyttade till

Mexico City och eftersom jag tyckte om att arbeta sökte jag ett tillfälligt jobb vid ett internationellt publicistföretag. De ville att jag skulle göra en inventering, som var något av en specialitet för mig.

Jag gjorde inventeringen på två veckor. De erbjöd mig att jobba där permanent för en

bra lön, och jag tackade ja.

Jag kunde inte prata engelska då. Vår verkställande chef, en man från Texas som inte kunde prata spanska, sade till min chef: "Den här pojken gör ett bra jobb. Om han kunde engelska skulle jag ge honom högre lön. Vi kunde skicka honom till New York för att utbildas så att han så småningom kunde bli chef här."

När min chef berättade det här frågade jag: "Allt jag behöver göra är att lära mig engelska?"

Jag var gift vid det här laget. Min hustru pratade engelska eftersom hon föddes i kyrkans kolonier i Mexico. Första gången jag försökte säga några ord på engelska sade någon att jag inte ens skulle försöka. Jag hade inte den gåvan.

Nu motiverades jag av tankarna på att få en bättre position och möjligheten att få resa till New York. Jag började på en språkskola och sade att jag ville lära mig engelska så fort som möjligt.

De frågade: "Vad kan du säga?"

Jag sade: "Inte ett ord. Inte ens 'god morgon'."

De sade: "Vi har en intensivkurs: två veckor och 16 timmar per dag. Åtta timmar här med lärare och åtta timmar hemma med kassetband. Det kostar 1 000 dollar."

Jag sade: "Det kan jag göra. Jag ska be om att få ta ut semester så att jag kan studera 16 timmar om dagen i två veckor."

Jag gick till min chef och sade: "Jag ska lära mig engelska på två veckor och du behöver bara betala 1 000 dollar." Han skratade och sade: "Det är omöjligt. Jag lärde mig engelska på två år."

Jag sade till chefen: "Be verkställande chefen ge mig två veckors semester och betalning för kursen. Om jag inte kan prata engelska efter två veckor så kan du ta ut avgiften från min lön."

Han gav sitt tillstånd.

Jag tog kursen. Efter 45 minuter bytte de lärare. De drillade oss om och om igen i vokabulär, meningsbyggnad och konversation.

Efter åtta timmar i skolan gick jag ut på gatorna och letade efter engelsktalande turister att prata med. Sedan lyssnade jag på band i ytterligare åtta timmar.

Huvudorsaken till att jag tog kursen var inte att jag skulle lära mig engelska. Orsaken var att jag verkligen ville bli chef och åka till New York City. Eftersom motivationen var så stark var det inte svårt för mig att lära mig

engelska. Jag njöt av varje sekund.

När den 224 timmar långa kursen var över var jag någorlunda bra på att kommunicera på engelska. Jag visste att mitt test bestod i huruvida jag kunde kommunicera med min verkställande chef. Om jag inte kunde det skulle jag vara tvungen att betala tillbaka 1 000 dollar. Alltså gjorde jag upp en plan. Jag skulle prata med honom om allt jag hade lärt mig. När jag kom in på hans kontor pratade jag på i 20 minuter utan att låta honom säga något. Han sade: "Det räcker. Skicka honom till New York." Och jag åkte till New York!

En lärorik upplevelse

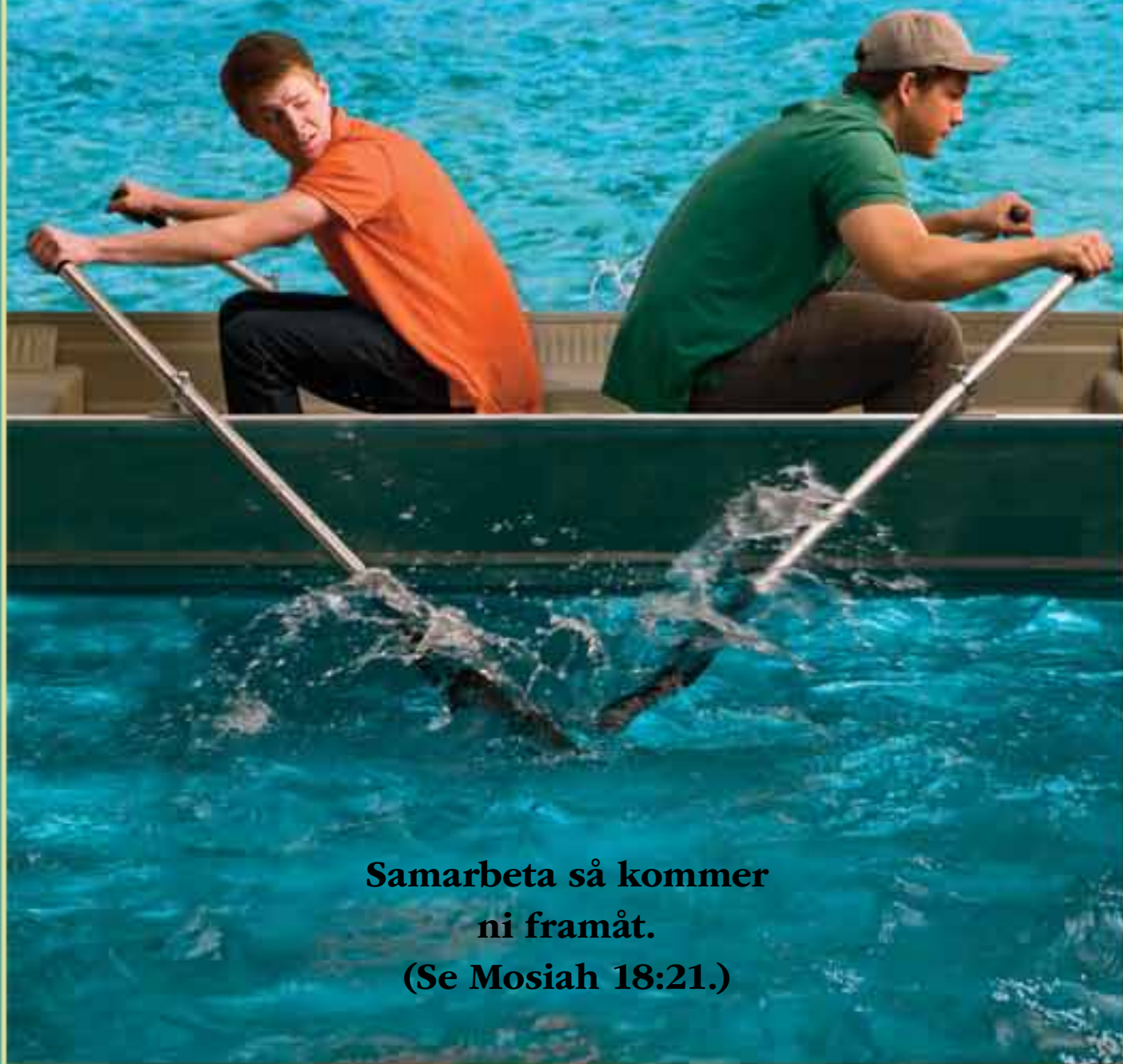
Jag kan säga till dig att om du vill lyckas med något så måste du koncentrera dig, anstränga dig och glädja dig åt det du gör. Den metoden kan ge dig allt. Du kan lära dig mycket och uppnå vilket värdigt mål som helst. Gläd dig i det du gör, även om det är svårt. Gör det som missionär och i alla områden av ditt liv. Som president Benson sade: "Arbeta, arbeta, arbeta." ■

SLUTNOT

1. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s 200.

Efter åtta timmar
i skolan gick jag
ut på gatorna
och letade efter
engelsktalande
turister att prata
med. Jag ansträngde
mig lika mycket som
jag hade gjort när
jag lärde mig
använda en
räknemaskin.

STRÄVA MOT SAMMA MÅL

**Samarbeta så kommer
ni framåt.
(Se Mosiah 18:21.)**

Kärlek fyllde våra hjärtan

Fiona Maile

Mina döttrar som var 8 och 10 år gamla verkade glida längre och längre bort från varandra. Som deras mamma sörjde jag invärtes över att höra grälen mellan dem och se de elaka blickar som de ofta riktade mot varandra.

Under den här tiden bad jag också innerligt till Herren om att hjälpa mig med mina egna svagheter. Jag bad att han skulle hjälpa mig förstå vad jag behövde lära mig om kärlek, och jag leddes till ett underbart skriftställe.

En kväll kom droppen som fick bågaren att rinna över. Jag tappade humöret och efter att ha grälat och skällt på mina döttrar stormade jag ut för att lugna ner mig och tänka. Efter några minuter började Anden mjuka upp mitt hjärta och mana mig att gå in och be min äldsta dotter om förlåtelse. Det var hon som hade fått den värsta skopan av mitt humör.

När jag kom in i min tioårings rum stod hon på knä bredvid sängen och grät. Hon tittade upp på mig med tårar i ögonen och sade: "Jag vet inte

vad jag ska göra." Hon sade att hon ville be och läsa skrifterna så att hon skulle må bättre, men hon kunde inte eftersom hon hade en så hemsk känsla inom sig.

När hon sade hur ledsen hon var för sin del i vårt gräl och sedan sade att det inte var mitt fel så kände jag mig så skamsen. Vi pratade en stund och slog sedan upp skrifterna där jag läste för henne om "den kärlek som är Kristi rena kärlek" (Moroni 7:47) och berättade om lite av det jag hade lärt mig. Just då tittade hennes lillasyster in i rummet och vi bad henne komma in

till oss. Sedan förklarade jag, med ord som en åttaåring kan förstå, vad vi hade läst om kärlek.

När jag var klar vände sig båda flickorna med stora ögon mot mig och uttryckte en önskan att fyllas av den stora kärlek som det stod om i

skrifterna. Sedan knäböjde vi och, som Mormon hade rätt oss, bad ödmjukt Fadern att fylla oss med den kärleken. (Se Moroni 7:48).)

Vi rördes av Anden och kunde inte låta bli att gråta. Vi ställde oss upp, kramade om varandra och uttryckte vår kärlek till varandra. I den stunden såg jag ett evigt systerskap och en evig vänskap börja spira mellan mina döttrar,

och jag kände mig tröstad.

Deras relation har fortsatt stärkas sedan dess. De har en stark önskan att lösa sina meningsskiljaktigheter, visa mer tålmod och dela med sig av sina ägodelar. Jag är tacksam för deras rättfärdiga önskningar och ansträngningar.

Jag kommer alltid att minnas den upplevelsen och jag ber att vi ska ha fler sådana upplevelser medan vi fortsätter att stärka kärlekens band i vårt hem. ■

Vi kramade om varandra och uttryckte vår kärlek till varandra. I den stunden såg jag ett evigt systerskap och en evig vänskap börja spira mellan mina döttrar.

Vår lilla bit av himlen

Roseli de Oliveira Ribeiro

När vi hade döpts 1992 gjorde min familj allting tillsammans. Vi gick till kyrkan, var med på kyrkans konferenser och gjorde andra aktiviteter tillsammans. Men med tiden förändrades saker och ting och så småningom var jag den enda som kom till kyrkan — resten av familjen hade blivit mindre aktiva. Allt sedan dess, när jag har hört någon i kyrkan undervisa om eviga familjer,

har mitt hjärta värkt och en djup sorg har kommit över mig.

År 1995 bestämde jag mig för att få min patriarkaliska välsignelse för att få veta mer om vad Herren förväntade sig av mig och för att få styrka. Min välsignelse innehöll följande löfte: Genom att fasta, be och hålla familjens hemafton skulle min familj vara med mig "i evangeliet". Jag bad och fastade hela tiden för min familj, men jag följde inte rådet att ha hemafton.

Så småningom lämnade jag mitt hem i São Paulo i Brasilien för att verka som missionär. Medan jag var missionär såg jag många splittrade hem, men när jag studerade min patriarkaliska välsignelse fann jag lösningen för dessa hem: familjens hemafton. När jag undervisade människor om familjens hemafton såg jag familjer stärkas, par försonas och syskon bli enade. Kort sagt såg jag hem förvandlas till små bitar av himlen.

"Om det kan hända familjer på min mission", undrade jag, "varför då inte min egen familj?"

Efter missionen var jag fast besluten att ha hemaftnar med min familj. Först deltog alla motvilligt och jag hade svårt att avsluta mina lektioner som planerat. Men jag visste att Herren inte skulle råda mig att göra något som inte skulle vara till välsignelse, så jag gav inte upp. Så småningom uppfylldes löftet i min patriarkaliska välsignelse.

Om jag inte höll en hemafton så fick jag veta det. Alla familjemedlemmar deltog med åsikter, förslag och råd, och de lyssnade uppmärksamt på budskapet. Fastän vi hade blivit äldre var det fest när vi kom till spel- och lekstunden!

Som resultat började min familj återigen följa buden som de hade ignorerat och blev mer aktiva i kyrkan.

Jag kan verkligen säga att mitt hem förvandlades till en liten bit av himlen tack vare ett inspirerat program som borde vara tradition i alla hem: familjens hemafton. ■

Om familjerna jag undervisade som missionär kunde stärkas av att ha hemafton, varför då inte min familj?

Levde jag helt och fullt efter evangeliet?

Carolynn R Spencer

Skriftstudierna fick vänta. Alla våra tre söner hade vaknat — mycket tidigare än vanligt. Den yngsta pojken, Caden, som då var 18 månader, skrek i sin spjäsäng. Jag gick in i hans rum och såg genast att han var sjuk.

Så började en måndag med den ena prövningen efter den andra. Vid en tidpunkt, kort efter det att jag hade bytt kläder på Caden och försökt mata honom, slängde han en stor burk på golvet. Äppelmoset hade stänkt överallt och det låg splittrat glas över hela köket. Medan jag städade bort röran tänkte jag på allt det som jag inte fick gjort: släktforskning, tjänande, hemförråd, missionsarbete.

”Hur i hela världen ska jag kunna göra allt jag vet att jag borde göra när jag knappt klarar av dagens grundläggande sysslor?” undrade jag. När det led mot kväll var jag helt slut, men jag motade undan de missmodiga tankarna under middagen, familjens hemafton och pojkarnas bad och sänggående.

Slutligen hade barnen kommit i säng och jag kunde sätta mig ner och göra sådant jag inte haft tid till tidigare. Jag tog upp majnumret 2006 av *Ensign* som låg uppslagen och hade ett tal av president Henry B Eyring med titeln ”Som ett barn”. Ögonen

Medan jag läste undrade jag:

”Hur kan jag ge mat åt de hungriga, ge kläder åt de nakna, besöka sjuka och hjälpa människor andligt och timligt när jag knappt kunde ta hand om min egen familj?”

föll på ett avsnitt som jag hade strukit under tidigare: ”För att behålla välsignelsen av ... [en förändring] i vårt hjärta krävs beslutsamhet, flit och tro. Kung Benjamin gav oss några exempel på vad som krävs. Han sade att för att vi ska behålla våra synders förlåtelse dag för dag måste vi mätta de hungriga, kläda de nakna, besöka de sjuka och hjälpa människor andligen och timligen.” (*Liahona* och *Ensign*, maj 2006, s 17)

Jag kände återigen omedelbart att jag inte levde efter evangeliet helt och fullt. Jag undrade: ”Hur kan jag mätta de hungriga, kläda de nakna, besöka de sjuka och hjälpa människor andligen och timligen när jag knappt kan ta hand om min egen familj?”

Då fick jag en överväldigande känsla av gudomligt godkännande.

Den var så tydlig, exakt och påtagbar att jag visste att jag skulle skriva ner den så att jag inte skulle glömma den. Jag kunde se dagen som gått framför mig — jag hade mättat hungriga, tvättat för att kläda nakna (jag bytte kläder på Caden flera gånger), tagit hand om vår sjuka bebis, hjälpt vår femåring förbereda en hemaftonslektion om missionsarbete och sedan samtalat med min familj om kraften i att vara ett föredöme — med andra ord hjälpt människor andligt och timligt.

Sinnesbilderna förde med sig en sådan överväldigande känsla av frid att jag visste att Herren talade om för mig att han hade tagit emot mitt offer. Jag hade följt kung Benjamins och president Eyrings uppmaning genom att ta hand om min familj. ■

Ta mig till templet

Alejandro Robles V

En lördagsmorgon när jag verkade i templet i Lima i Peru kom en grupp på besök bestående av omkring 20 barn från en av stavarna i Lima. Efter att hjärtligt ha skakat hand med vart och ett av barnen pratade tempelpresidenten med dem om det heliga arbetet i templet. Han betonade särskilt att familjerelationer fortsätter efter döden och betydelsen av orden "familjen är evig".

Barnen var vördnadsfulla och lyssnade uppmärksamt. En av besökarna var en liten femårig flicka som hette Rosita. Den kvällen stannade hon uppe sent tills hennes pappa kom hem från arbetet. Hon satt och väntade på honom på sängkanten.

När han kom hem blev han förvånad över att hans dotter fortfarande var vaken. Rosita hoppade ner från sängen och sprang fram till honom. Han tog upp henne och hon slog armarna om hans nacke och pussade honom.

"Och hur är det med min lilla Rosa?" frågade han.

"Det är bra, pappa."

"Har du varit en snäll flicka i dag?"

"Ja, pappa."

"Är det något som du vill att jag ska göra?"

Hon nickade.

"Vad är det? Vad är det du vill, hjärtat?"

"Pappa, sade hon efter ett ögonblick, "när ska du ta mig till templet?"

Hennes pappa tänkte efter en stund innan han svarade.

"Jag ska ta med dig dit, Rosa. Det är bara det att jag jobbar så mycket just nu. Jag har så mycket att göra. Men jag lovar att jag ska ta med dig dit."

"Tack, pappa", sade Rosita och kramade och pussade honom igen.

"Gå nu och lägg dig och försök sova."

Många månader senare var Rositas familj samlad i ett av beseglingsrummen i templet. De var mycket glada

efter beseglingsceremonin. Rositas pappa kramade om vart och ett av sina barn med stor kärlek och ömhet, och kom till sist till det yngsta — Rosita.

"För några månader sedan besökte den här lilla flickan templet med primärbarnen i vår stav", sade Rositas pappa till beseglaren som hade utfört ceremonin. "På kvällen väntade hon tills jag kom hem från jobbet och frågade mig när jag skulle ta med henne till templet. Jag visste att hon inte bara ville se utsidan av templet, så jag behövde sätta mitt liv i ordning och göra mig av med en del dåliga vanor. Det har krävt en hel del ansträngningar, men till slut lyckades jag. Den här dagen är den underbaraste i mitt liv eftersom min familj har beseglats för all evighet." ■

"Pappa", sade Rosita till sin pappa, "när ska du ta mig till templet?"

Kunde tiondet lätta på min oro?

Nancy Kay Smith

Medan de äldre barnen var i skolan och de små sov spred jag ut hushållsräkningarna på köksbordet. Innan jag började med den fruktade månatliga uppgiften bad jag om visdom och förmåga att få vår knappa inkomst att räcka. Tiondechecken var som alltid den första jag skrev.

När jag blev medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som ung hustru och mor hade jag bestämt mig för att betala tionde. Jag hade aldrig brutit det löftet. Men jag var mycket oroad över att det inte fanns tillräckligt med pengar till ännu en månads hushålls- och försäkringsräkningar.

Nu var jag ensamstående mamma till sex små barn. Jag kände mig ofta överväldigad av den oändliga arbetsbördan, de ekonomiska bekymren och alla beslut som jag måste fatta som både mamma och pappa, utan några släktingar som kunde ge mig hjälp och stöd.

Medan jag satt vid bordet och vädjade till Herren om hans hjälp och nåd, öppnade den Helige Anden en syn för mig, en underbar och trösterik bekräftelse om Frälsarens kärlek. Jag kunde se pengarna jag var skyldig i hushållsutgifter i ett nytt perspektiv när jag blev påmind om livets heliga prioriteringar. Jag förstod att min himmelske Fader ville att jag skulle få de välsignelser som utlovats åt dem som trofast betalar sitt tionde och fasteoffer. Jag insåg också att tiondet var något jag skulle betala

När jag bredde ut räkningarna över köksbordet var jag djupt oroad över att det inte fanns tillräckligt med pengar för att betala månadens utgifter för el, huslån och försäkringar.

med glädje och kärlek, inte med rädsla och oro.

När jag fylldes av Herrens ande hörde jag mig bära vittnesbörd om den övertygelse jag länge hade haft och sett som helig. Min röst bröt tystnaden i köket när jag förkunnade att jag hellre skulle vara utan vatten i huset än att förlora det levande vatten som Frälsaren erbjöd. Jag skulle hellre vara utan mat på bordet än att vara utan Livets bröd. Jag skulle föredra att uthärda mörkret och obehaget om elen stängdes av än att gå utan Kristi ljus i mitt liv. Jag skulle hellre bo med mina barn i ett tält än att gå miste om förmånen att vara i Herrens hus.

Orosbördan lyftes omedelbart bort från mig. Min kärlek till Herren övervann svagheten som min rädsla hade orsakat. Vår himmelske Fader

är vår befriare, vår välgörare och vår beskyddare. Han förser oss verkligen med allt vi behöver. Hans löften är säkra och osvikliga. Han befaller oss att betala tionde på vår inkomst så att han kan låta välsignelser regna över oss från himlen — frid i sinnet, frihet från världslig och materiell oro och tillit till hans heliga namn.

Sedan den dagen har jag med glädje betalat mitt tionde, utan reservation eller rädsla, till honom och för honom som älskade mig först. ■

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

De här undervisningsförslagen kan användas såväl i klassrummet som i hemmet. Du kan anpassa de här tankarna till din familj eller klass.

"Berättelser i skrifterna som mönster för vårt liv", s 16: Börja med att läsa berättelsen om David and Goliat med hjälp av mönstret i artikeln. Återge en annan berättelse från skrifterna och sök efter "de-där-då". Skriv

ner dem på ett papper. Fråga vilka paralleller berättelsen har i vår tid och skriv ner exempel på "jag-här-nu". Samtala om hur den här metoden kan vara till hjälp i era skriftstudier, enskilt och som familj.

"Lämplig klädsel: En tidlös princip för alla", s 28: Förbered lektionen under bön eftersom det här kan vara ett känsligt ämne. Förklara vad som menas med lämplig klädsel med hjälp av avsnitten "Vad innebär lämplig klädsel?" "Varför är det

viktigt med lämplig klädsel?" och "En tidlös princip". Betona tanken att lämplig klädsel inbjuder den Helige Andens sällskap. Återge berättelsen i avsnittet "Välsignelser vi får när vi är lämpligt klädda" och be familjemedlemmarna berätta om välsignelser de

har fått eller sett andra få när de har haft lämplig klädsel.

"Mycket gott att vänta", s 36: Läs berättelsen och låt familjemedlemmarna

skriva en lista över situationer som kräver mod. (Du kanske behöver förklara vad mod innebär för de små barnen. Berättelserna på sidorna LS6–LS7 är bra exempel.) Samtala om hur missionären fick mod och hur familjemedlemmarna kan tillämpa samma princip på det som de skrivit ner.

"Ansträng dig alltid", s 38: Ge familjemedlemmarna varsin handduk. Be dem att vika handduken med ena handen bakom ryggen och

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Siffrorna anger första sidan av artikeln.

LS = Lilla stjärnan	Omvändelse, 16, 37
Aktivering, 2, 37	Pionjärer, 12, LS11
Arbete, 38, 42	Plikt mot Gud, 37
Besöksverksamhet, 25	Primär, LS4
Bön, 36, LS6, LS7, LS12, LS14	Saligprisningarna, LS2
Enighet, 42	Skriftstudier, 16
Exempel, 22, 26, 33, LS6	Smith, Joseph, 6, LS12
Familjen, 43, 45, 46, LS4, LS16	Stridslystnad, 43
Familjens hemafton, 43, 48	Sång, LS14
Frid, 37, 47, LS2	Talanger, 22
Kärlek, 43, LS8	Templet, 25, 46
Lämplig klädsel, 28, LS7	Tionde, 47
Läran och förbunden, 6	Tjänande, 2, 45
Normer, 26, 28, 33, LS7	Uppenbarelse, 6
	Vänskap, 26
	Värde, 2, LS8
	Ärlighet, 26

se vem som kan vika den fortast. Återge berättelserna från äldste Octaviano Tenorios liv. Samtala om vilka egenskaper han hade som hjälpte honom nå sina mål. Be familjemedlemmarna vika sin handduk med båda händerna. Samtala om varför vi får ett bättre resultat när vi anstränger oss till fullo.

Skriftpjäser på familjens hemafton

När våra två barn var i förskoleåldern hade vi ibland svårt att fånga deras uppmärksamhet under hemaftnarna. En vecka när min hustru och jag planerade en lektion om lydnad kom vi överens om att återge berättelsen om Ammon. Vi kände också att vi skulle dramatisera berättelsen när vi hade läst upp den från de illustrerade skrifterna. Vi samlade ihop några leksaksdjur som skulle vara

får och gjorde ett enkelt papperssvärd. Våra barn tyckte om det och bad oss göra det om och om igen. Senare samma vecka frågade båda vilken berättelse vi skulle dramatisera nästa måndag.

Under några år därefter hade vi "skriftpjäser" på hemaftnarna flera gånger. Barnen hjälpte oss ofta hitta eller göra enkla tillbehör när vi hade gått igenom berättelsen i de illustrerade skrifterna. Vi såg dem

till och med öva på berättelserna när de lekte.

Vi dramatiserade berättelserna om när Nephi hämtade plåtarna, när Noa byggde arken, när David mötte Goliat, olika pionjärens upplevelser och många andra. Vi tog fram evangelieprinciper som vi kan lära oss från de här exemplen och våra barn kunde vittna om hur vår himmelske Fader hjälper oss på liknande sätt i dag.

Scott och Connie Mooy, Utah, USA

Lilla stjärnan

VÄLSIGNADE ÄR ALLA FRIDSSTIFTARE

PRESIDENT HENRY B EYRING
förste rådgivare i första presidentskapet

När man tittar i tidningarna och på teve så ser man inte mycket som handlar om

frid. Varje dag är nyheterna fulla av våld som pågår runtom i världen.

Frälsaren sade: "Och välsignade är alla fridsstiftare, ty de skall kallas Guds barn."

(3 Nephi 12:9)

När jag läste det skriftstället som pojke undrade jag över löftet. Det lät inte som något märkvärdigt. Men jag ser nu att löftet är både underbart och säkert. De som ska få evigt liv är Guds barn.

Jag vittnar om att Gud känner dig. Han bryr sig om dem omkring dig, och han älskar dig. Du är hans lärjunge och det gör dig till ett ljus för folket. När du gör något i tro för att sprida evangeliet och frid till människorna runt omkring dig så känner de Frälsarens ljus. Du har visat vägen.

Jag vittar för dig om att Gud lever. Jesus är Kristus. Jag känner hans kärlek till dig. Jag vet att Frälsaren talade sanning när han sade: "Välsignade är alla fridsstiftare." ●

Från ett tal som hölls vid Brigham Young-universitetet den 6 februari 1994.

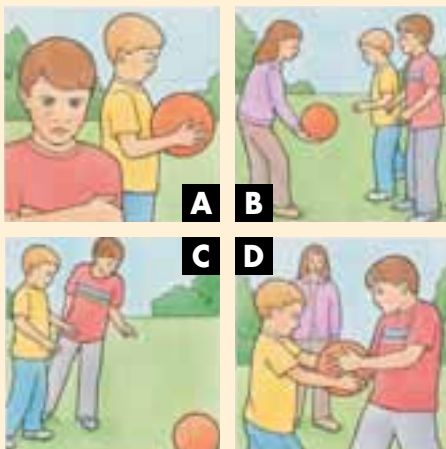
EN OROLIG HEMAFTON

I varje hem finns det tillfällen när en fridsstiftare behövs. President och syster Eyring har fyra söner och två döttrar. En gång när barnen var små höll president Eyring en hemaftonslektion om frid. Medan han undervisade såg han att två av pojkarna sparkade på varandra! Men när pojkarna blev äldre lärde de sig att bli fridsstiftare och de blev varandras bästa vänner och hjälpare.

När behöver din familj en fridsstiftare? Vad kan du göra för att hjälpa till?

FRIDSSTIFTARE EFTERLYSES!

Här är en situation när en fridsstiftare behövdes. Sätt bilderna i ordning från första till sista för att se hur ett barns önskan att vara fridsstiftare påverkade hennes familj.

SVAR: RÄTTA ORDNINGEN ÄR C, A, D, B.

HUR VI FICK SALIGPRISNINGARNA

”Saliga är de som skapar frid” är en av lärdomarna som Jesus kallade ”saligprisningarna”. (Se Matt 5:1–11.) Saligprisningarna visar hur man ska leva ett gott liv. Var och en nämner en särskilt välsignelse vi får när vi följer en viss lärdom. Det var så här vi fick saligprisningarna:

1. En dag följde en samling människor efter Jesus. De hade hört att han kunde bota människor och göra andra underverk. De ville höra honom undervisa.

2. Jesus befann sig nära en kulle, eller ett litet berg. Han gick upp en bit på kullen och höll ett tal, eller en predikan.

3. I sin predikan undervisade Jesus människorna om hur de skulle leva för att Gud skulle välsigna dem. Ordet salig betyder att vara ”glad” eller att vara ”välsignad”.

4. Talet som Jesus höll den dagen kallas bergspredikan. När Jesus hade uppstått höll han en liknande predikan för människorna i Amerika när han besökte dem. (Se 3 Nephi 12:3–11.)

Vår familj ska vara stark

"Och ni kommer inte att ha någon önskan att skada varandra utan önskar då leva i fred." (Mosiah 4:13)

CHERYL ESPLIN

Ett rep är gjort av många trådar som är tätt sammanvävda. Om en tråd slits av blir repet svagare.

Din familj kan jämföras med ett rep. Varje familjemedlem kan representera en tråd. När ni arbetar tillsammans för det goda så blir hela familjen starkare. Varje familjemedlem har ett ansvar att stärka de andra.

Tänk på Nephi och hur han stärkte sin familj. Medan de färdades i ödemarken gick Nephis båge sönder. De kunde inte få tag på mat och var trötta och hungriga. Många i familjen var arga på Nephi och klagade mot Herren.

Nephi varken klagade eller blev arg. Han gjorde en ny båge av trä och en pil av en rak pinne. Han frågade sin far Lehi vart han skulle gå för att jaga efter mat. Sedan kunde Nephi skaffa mat åt sin familj. De blev glada och ödmjukade sig och tackade Herren. (Se 1 Nephi 16:18–32.)

Du och dina familjemedlemmar kan stärka varandra genom att be tillsammans, hjälpa varandra, visa vänlighet och kärlek, läsa skrifterna tillsammans, göra roliga saker tillsammans och ha hemaftnar.

Aktivitet

Ta bort sidan LS5 från tidningen och klistra fast den på tjockt papper. Prata om sådant som kan stärka familjen under en hemafton. Skriv ner förslagen på listan. Du har redan fått två förslag. Sätt upp listan där din familj kan se den och titta på den ofta.

Förslag till samlingsstunden

1. Familjebön stärker min familj. Medan den äldsta klassen läser 3 Nephi 18:21 högt ber du de andra barnen

lyssna efter vad Jesus Kristus befäller oss att göra. (Be i våra familjer.) Be dem svara. Be fem elever komma fram. Tejpa fast ett av följande ord på varje barn i ordning: familje-, bön, stärker, min, familj. Be de andra barnen hjälpa till att ställa barnen så att orden kommer i rätt ordning. Läs meningen tillsammans. Visa Evangeliet i bild 606 (Familjebön) och säg att vi uppmanas att ha familjebön varje kväll och varje morgon. Låt barnen ge förslag på vad de kan göra för att hjälpa till med sina familjeböner. Skriv upp förslagen på tavlan. Låt barnen blunda och föreställa sig hur deras familjer knäböjer i bön medan du sjunger en sång eller psalm om bön. Dela ut pennor och papperslappar med orden "Familjebön stärker min familj". Be barnen rita sin familj när den knäböjer i bön. Uppmuntra dem att ta hem teckningen och sätta upp den på en plats där den påminner familjen om att ha familjebön.

2. Min familj stärks av att läsa skrifterna tillsammans.

Visa Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. Lek en gissningslek genom att ge dem ledtrådar så att de kan lista ut vilken av de fyra böckerna du pratar om. Till exempel: "Den här boken innehåller Joseph Smiths historia och Trosartiklarna." (Den kostbara pärlan) När barnen har gissat vilken bok det är låter du dem säga namnet tillsammans. Säg att skrifterna är Guds ord. De undervisar oss om Jesus Kristus och hans evangelium. Skrifterna kan stärka vår familj om vi läser dem regelbundet. Ge varje klass en av följande skriftställehenvisningar: 2 Mos 20:12; Joh 13:34; Ef 4:32; 1 Nephi 3:7; 3 Nephi 18:21; L&F 59:7. Ge varje barn en papperslapp och en penna. Be barnen följa med när deras lärare läser upp skriftstället. Låt sedan barnen hitta något i skriftstället som kan hjälpa deras familj att vara stark och lycklig. Låt barnen skriva ner det på sin papperslapp och berätta om det för de andra i klassen. Be varje klass läsa vad som står på deras lappar för de andra barnen. Berätta om något tillfälle när skrifterna stärkte din familj. Uppmuntra barnen att läsa skrifterna enskilt och som familj. ●

Vår familj ska vara stark

1. Vår familj kan be tillsammans.

2. Vår familj kan tillbringa tid tillsammans.

3. _____

4. _____

5. _____

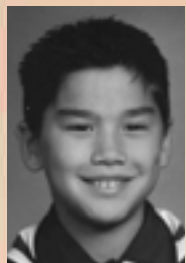
6. _____

Försöker likna Jesus

"Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus." (Joh 8:12).

UNDERVISAR EN VÄN

Jag åkte på en två dagar lång skolutflykt med andra femte- och sjätteklassare för att studera paleontologi. Jag delade hotellrum med tre av mina vänner. En av mina vänner hittade en Bibel i en låda i nattduksbordet. Han bläddrade

igenom några sidor och frågade om jag kunde hjälpa honom läsa det. Jag var förvånad över att han inte kände till några av berättelserna i Bibeln som jag trodde alla kunde. Jag undervisade honom om skapelsen, Adam och Eva och uppståndelsen. Jag berättade också om Joseph Smith. Jag berättade om en del berättelser jag hade lärt mig i Primär.

Efteråt kändes det som om vi skulle ha en bön. Jag lät min vän be bönen. Jag ledde honom igenom bönen en mening åt gången. Jag hade en varm känsla inom mig och min vän sade att han hade en god känsla inom sig.

Jag trodde aldrig att något sådant skulle kunna hända på en skolutflykt. Jag var glad, när jag hade möjlighet att vara missionär, att jag var förberedd och att jag inte var rädd att berätta om min tro. ●

Christian S, 10 år, Arizona, USA

NYCKELN TILL FRAMGÅNG

När jag var liten och lärde mig läsa var det jättesvårt. Men med mammas och min himmelske Faders hjälp lärde jag mig läsa. Min bästa vän Renzo tyckte också det var svårt att lära sig läsa.

En dag sade jag till honom att jag skulle berätta om något som kunde hjälpa honom med läsningen och som hade fungerat för mig. Vi gick ut

på skolgården. Jag lärde Renzo hur man ber och han bad en bön till vår himmelske Fader och bad om hjälp.

I slutet av skolåret fick både Renzo och jag en medalj för att vi kunde läsa så bra, tack vare vår himmelske Faders hjälp. Jag vet att vår himmelske Fader besvarar våra böner. ●

Edis Hazel T, 11 år, El Salvador

FOTBOLL PÅ SÖNDAGAR

Mitt fotbollslag skulle på en turnering som varade fredag, lördag, söndag. Mamma frågade vad jag skulle göra med söndagens match. Jag sade att jag inte visste vad jag skulle göra. Pappa uppmuntrade mig att be, så jag bad om det. Den kvällen fastnade sången "Nephis mod"¹ i huvudet. Jag insåg att min himmelske Fader

hade besvarat min bön genom den sången så att jag skulle komma ihåg att ha mod att lyda hans bud. På söndagen efter kyrkan skulle mitt lag spela. Jag var lite ledsen över att jag inte kunde hjälpa mitt lag, men jag visste att jag gjorde det rätta. Jag är glad att min himmelske Fader hjälpte mig göra rätt val fastän det var svårt. ●

DJ W, 9 år, South Dakota, USA

SLUTNOT

1. "Nephis mod", *Barnens sångbok*, s 64–65.

DEN OLÄMPLIGA KOSTYMEN

För årsslutsprogrammet i min skola skulle vi sätta upp en musikal. Jag tyckte det var så spännande, särskilt när jag fick en roll.

Jag var med på alla repetitioner fastän ingen kunde köra mig. Men när min lärare visade oss kostymerna vi skulle ha på oss blev jag besviken. Den var inte lämplig.

Jag sade till min lärare att jag inte kunde ha på mig kostymen och hon blev arg på mig. Hon sade att ingen av de andra tjejerna hade några problem med kostymen och om jag inte ville ha den på mig så kunde jag inte vara med. Hon försökte till och med få min mamma att pressa mig att ha på mig kostymen. Men jag visste att jag ville hålla buden så jag sade att jag inte skulle vara med.

Bara några dagar före programmet skaffade läraren nya kostymer som var lämpliga. Jag är glad att jag inte tänkte att det var okej att ha olämpliga kläder "bara den här gången". ●

Estera C, 12 år, med hjälp av Cecilia Squarcia, Italien

LÄMPLIG KLÄDSEL

Den osynliga besökaren

"Allt vad ni vill att människorna skall göra er, det skall ni också göra dem." (Matt 7:12)

HEIDI PYPER

Baserad på en sann berättelse

Julias hjärta bankade när hon tittade in i det tomma rummet. Primärrummet med en halvcirkel av stolar och en dammig skrivtavla, såg ut precis som primärrummet hemma. Men Julia hade fjärilar i magen när hon gick in genom dörren. Saker och ting kanske såg likadana ut men Julia visste att de inte var det. I dag var hon besökare.

Julia satte sig på stolen längst bort från dörren. Hon tyckte om familjens sommarlovsresa till hennes kusiner och farföräldrar, men inte att vara besökare i en annan församling. Det var trevligt att sjunga primärsångerna och lära sig om Frälsaren, men hon tyckte inte om att sitta för sig själv och inte känna någon.

Julia tyckte inte heller om att lyssna på de andra barnen som pratade med varandra och skrattade utan att någon ens tittade på henne. Det kändes som om ingen brydde sig om ifall hon var där eller inte. Det var som om hon var osynlig — Julia, den fantastiska osynliga besökaren!

Julia tvinnade på sina långa blonda flätor och önskade att hon var hemma med sin egen primärlärare syster Johansson och sin bästa vän Hanna. "Kanske blir det annorlunda den här gången", sade hon till sig själv medan hon rättade till glasögonen och slätade till kjolen en gång till. "Kanske kan jag göra det

annorlunda om jag verkligen försöker."

Julia hoppade till när dörren öppnades. Tre flickor kom in i rummet medan de pratade glatt. Två pojkar kom efter dem. Julia tog ett djupt andetag och tvingade sin mun att le.

"Hej!" utbrast hon. Plötsligt tittade alla på henne. Julia blev varm i ansiktet.

"Eh, hej", mumlade en av flickorna.

"Är du ny?" frågade en annan flicka.

"Vi kan inte älska Gud fullt ut utan att älska vår nästa. Vi kan inte älska vår nästa fullt ut utan att älska Gud."

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum, "Saliga är de som skapar frid", *Liahona*, nov 2002, s 40.

Julia harklade sig. "Nej, jag är bara på besök hos farmor."

"Jaha."

Alla satte sig på en plats. Julias leende försvann när hon insåg att alla stolar var upptagna utom den bredvid henne. Ingen sade ett ord till Julia. Hon stirrade på sina händer. "Den fantastiska osynliga besökaren slår till igen", tänkte hon. En tår rann nerför kinden.

En vecka senare kände Julia som att hon svävade

medan hon skyndade nerför korridoren i kyrkan. Det kändes så skönt att vara hemma! När hon kom in i klassrummet var Hanna redan där.

"Hej, Julia! Jag är så glad att du är tillbaka!" sade Hanna.

Julia satte sig bredvid Hanna. Snart pratade och skrattade de. Julia hade precis börjat berätta för Hanna om sin vecka hos farmor när en lång, smal flicka med rödblont hår kom in. Julia såg flickan sätta sig på stolen längst bort från dörren för sig själv.

"Hon måste vara besökare", tänkte Julia. "Vad glad jag är att det inte är jag den här gången!" Flickan tittade upp och såg sig omkring och tittade sedan ner på sina händer. Julias hjärta värkte när ingen sade ett ord till besökaren. "Jag önskar att det inte var så svårt att vara besökare", tänkte hon. "Det borde inte var så!" Hon tänkte på förra söndagen och kom ihåg hur hon då var den som var den ledsna, osynliga besökaren. Hon blinkade. Vänta lite — hon kunde ju göra det annorlunda den här gången!

Julia ställde sig upp. "Hej", sade hon med ett leende. Hon gick bort och satte sig på stolen bredvid flickan. "Är du på besök i dag?"

Flickan tittade upp med stora ögon och sedan lyste hennes ansikte upp. "Ja, jag är på besök hos min faster. Är du också på besök?"

Julia skakade på huvudet. "Nej, men jag vet hur det är", sade hon. "Jag heter Julia. Vad heter du?"

"Ella."

"Vill du komma bort och sitta hos Hanna och mig?"

Ella log och nickade. När de gick tillbaka till hennes plats kände sig Julia varm inombords. "Inga osynliga besökare tillåtna!" tänkte hon. "Inte om jag har något att säga till om!" ●

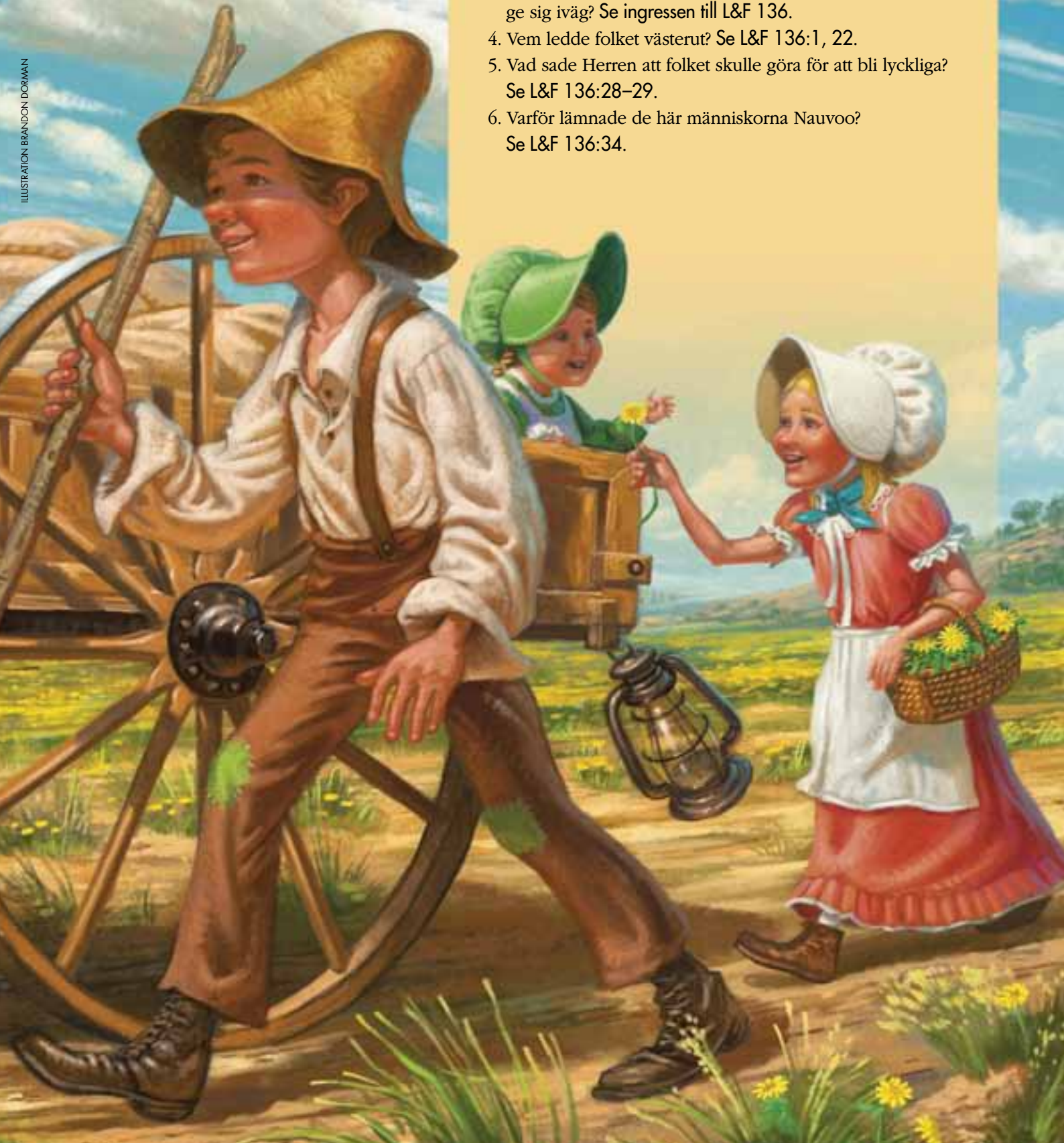
FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

Dramatisera den här berättelsen genom att låta familjemedlemmar turas om att komma in i rummet och låtsas att de är besökare i en primärklass. Öva på olika sätt att hälsa personen välkommen till klassen. Avsluta med att läsa och samtala om Matteus 7:12.

Västerut

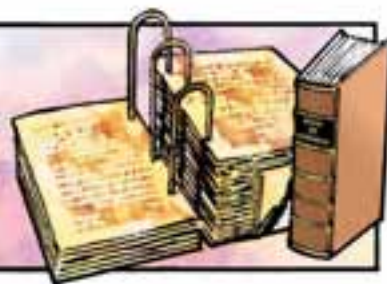
1. Vilka är personerna på den här bilden? Se L&F 136:2.
2. Vart är de på väg? Se L&F 136:1.
3. Vilken profet berättade för dem att Herren ville att de skulle ge sig iväg? Se ingressen till L&F 136.
4. Vem ledde folket västerut? Se L&F 136:1, 22.
5. Vad sade Herren att folket skulle göra för att bli lyckliga? Se L&F 136:28–29.
6. Varför lämnade de här människorna Nauvoo? Se L&F 136:34.

FRÅN PROFETEN JOSEPH SMITHS LIV

Profetens röst

När Joseph Smith talade till en samling människor så lyssnade de. Han hade deras uppmärksamhet i flera timmar åt gången och ofta föredrog barnen att lyssna på profeten i stället för att leka.

Joseph talade ofta utomhus så att fler människor kunde höra honom. En sådan dag i Nauvoo började det blåsa väldigt när han predikade.

Det dammar så mycket att jag inte kan se någonting.

Vi går hem innan det blir värre.

Joseph ropade på dem som skulle gå.

Om var och en ber till vår allsmåttige Gud att vindarna och regnet ska upphöra så blir det så.

O Fader, välsigna oss så att vinden och regnet försvinner.

Efter några minuter delade stormen sig. Buskarna och träden på båda sidorna om gruppen vajade i vinden, men det var lugnt där Joseph talade.

Nu, bröder och systrar, vill jag tala till er om några viktiga sanningar.

En timme senare var profeten klar och stormen återvände.

Återvänd snabbt till era hem och tänk på vad jag har sagt.

Skynda er, barn.

Josephs predikningar och sätt att leva var så kraftfulla att många bar starka vittnesbörd om att evangeliet var sant och att Joseph verkligen var en profet.

Jag vet att han är det han utger sig för att vara — en sann Guds profet.

Han var en av den levande Gudens sanna profeter, och ju mer jag hörde honom tala och såg vad han gjorde, desto mer övertygad blev jag.

Idag tänker miljoner människor världen över fortfarande på Joseph Smith och vet att han var kallad av Gud att återställa Jesu Kristi evangelium till jorden.

Vi kan be och sjunga till vår himmelske Fader

*"De rättfärdigas sång är en bön till mig, och den skall besvaras med en välsignelse på deras huvuden."
(L&F 25:12)*

När jag var liten brukade jag tappa bort saker. Jag brukade leta överallt utan att hitta dem. Efter att ha letat igenom huset två eller tre gånger utan att hitta något brukade jag be till min himmelske Fader om hjälp. När jag sedan började leta igen hittade jag det som jag hade tappat bort.

Det hände flera gånger när jag var liten. De tillfällena lärde mig att lita på att min himmelske Fader hör och besvarar mina böner.

När jag var äldre stärktes mitt vittnesbörd när min himmelske Fader besvarade mina böner. Vår himmelske Fader gör oss aldrig besvikna. I skrifterna står det: "Bed och ni skall få, sök och ni skall finna, bulta och

dörren skall öppnas för er.” (Matt 7:7) Jag vet att om du ber innerligt med upprigtigt hjärta så ger vår himmelske Fader dig de svar du söker.

När jag var liten tyckte jag om primärsångerna. Jag tyckte om att sjunga dem fastän jag inte alltid förstod alla orden. När jag blev äldre kom jag ihåg sångerna och de hjälpte mig att göra det som var rätt. Jag tycker fortfarande om att sjunga primärsångerna. Jag kommer ihåg ”Tre färger har vi i vår Primär: röd, gul och blå. De står som symboler för bud vi lär, bud som vi vill förstå.”¹ Jag kommer också ihåg ”Om du ser en grinig min, håll den inte kvar. Vänd den genast upp och ned, ett leende du har.”² Sången om den vise och den dumme mannen är en annan av mina favoriter.³

Primärsångerna har varit en källa till styrka för mig. Nu blir jag glad när jag ser barn lära sig primärsånger. Jag vet att sångerna hjälper dig på samma sätt som de har hjälpt mig.

När jag bad och sjöng primärsånger som pojke lärde jag känna min himmelske Fader. Jag vet att jag är ett Guds barn. Det har jag alltid vetat. Också när jag gör misstag är han kärleksfull och generös mot mig. Jag har lärt mig att när man gör bara en liten enkel sak, som är rätt, så låter han välsignelser flöda över oss. Det råder inget tvivel om det. Han känner mig. Han älskar mig. Jag är hans son.

Liksom jag är du ett barn till vår Fader i himlen. Oavsett vad som händer, och även om andra vänder ryggen åt dig, så gör vår Fader i himlen aldrig det. Han finns alltid där. Han älskar dig. ●

SLUTNOTER

1. ”Våra primärfärger”, *Barnens sångbok*, s 131.
2. ”Ett leende”, *Barnens sångbok*, s 128.
3. Se ”Den vise och den dumme mannen”, *Barnens sångbok*, s 132.

Från en intervju med äldste Michael John U Teh i de sjuttios kvorum som för närvarande verkar som andre rådgivare i presidentskapet för området Filipinerna; av Sarah Cutler

JAG SKA STÄRKA MIN FAMILJ

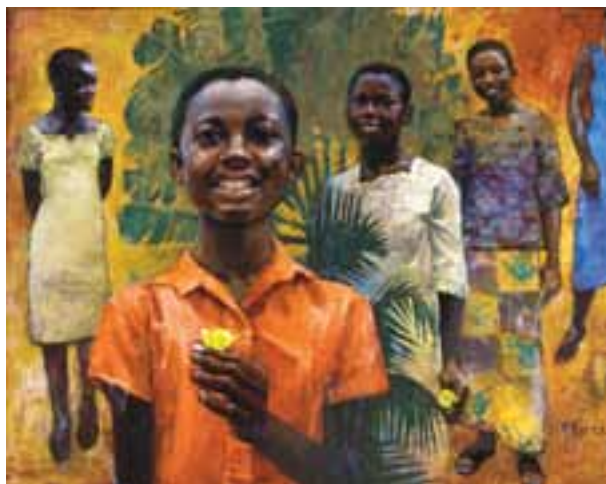
”Och ni kommer inte att ha någon önskan att skada varandra utan önskar då leva i fred.” (Mosiah 4:13)

Färden över Sandridge, av Jeremy Winborg

När nygifta Robert och Annie Brighton Thornley begav sig från sitt hem i norra Utah 1859 för att hämta förmödenheter blev en av deras oxar sjuk i ett område som hette Sandridge. De fortsatte i drygt 3 mil då Robert drog kärran tillsammans med den friska oxen.

När de kom fram till Maughan's Fort var sockerbetor den enda maten som fanns, och det levde paret Thornley på den vintern.

Nova, Vera, Georgina, Karen och Rebecca är några av pionjärmedlemmarna i kyrkan i Ghana i Afrika. För att se målningar av och berättelser om andra sista dagars heliga i Ghana, se "Pionjärer i Ghana", s 12.

